

**Odpowiedzi na pytania dotyczące interpretacji przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r., poz. 21) przekazane
przez urzędy marszałkowskie i regionalne dyrekcje ochrony środowiska**

Lp	Treść uwagi	Stanowisko
Zbieranie i przetwarzanie odpadów		
	Jak należy rozumieć zapisy art. 42 ust. 4 (konieczności dołączania do wniosku decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach) dla odzysku metodą np. R5 czy R10? Czy odzysk polegający na utwardzaniu powierzchni terenu lub wykorzystywania odpadów do budowy dróg i autostrad, wałów, nasypów itp. należy zaliczyć do odzysku metodą R5 (recykling nieorganicznych materiałów budowlanych)?	Przypadki kiedy jest wymagana decyzja środowiskowa wynikają z ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko. Przepis art. 42 ust. 4 nie nakłada obowiązku przeprowadzenia nowej oceny tylko dołączenia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeśli taka została wydana. Co do zasady posiadacz odpadów dokonuje wyboru stosownego procesu odzysku zgodnie z prowadzoną działalnością w zakresie przetwarzania odpadów.
	Pod jakim procesem odzysku R należy obecnie klasyfikować poprzedni proces R 14, dla odzysku innych materiałów nieorganicznych, innych niż wymienione w pkt 16.	Natomiast w przypadku odzysku poza instalacjami sugerowana przez DGO klasyfikacja procesów odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami zawarta została w projekcie rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami, który w najbliższym czasie będzie podlegał konsultacjom społecznym i zostanie zamieszczony na BIP MŚ i na stronie RCL.
	Do którego z procesów odzysku, określonych w załączniku 1 do ustawy, należy zaklasyfikować procesy odzysku R14 i R15? A w związku z tym jak należy stosować rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 marca 2006 r. w sprawie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów poza instalacjami i urządzeniami (Dz. U. 49, poz. 356).	
	art. 42 ust 4 - Czy Wnioskodawca jest zobowiązany do uzyskiwania nowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed każdym wnioskiem o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów lub zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów?	Przypadki kiedy jest wymagana decyzja środowiskowa wynikają z ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (art. 72).
	Czy wystarczy samo oświadczenie wnioskodawcy, że taka decyzja nie jest wymagana? Czy można odstąpić od wymogu przedłożenia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w przypadku istniejących przedsięwzięć? Czy wymogiem przedłożenia ww. decyzji należy objąć również posiadacza odpadów prowadzącego? Np. zbieranie zakaźnych odpadów medycznych i weterynaryjnych w przystosowanym do tego celu pomieszczeniu, który prowadził dotychczas ww. działalność w oparciu o posiadane decyzje i w celu zapewnienia ciągłości ich	Organ jest w stanie sam stwierdzić, np. na podstawie pkt. 6 wniosku o wydanie decyzji na przetwarzanie odpadów, czy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagana. Przypadki kiedy jest wymagana decyzja środowiskowa wynikają z ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (art. 72).

	odbioru występuje o przedłużenie wydanego na rok zezwolenia.	
	Czy marszałek przy wydawaniu pozwoleń na wytwarzanie odpadów powinien kierować się jedynie POŚ?	Jeżeli chodzi o samą procedurę wydawania decyzji to zastosowanie mają wyłącznie przepisy ustawy – Prawo ochrony środowiska. Natomiast pozostałe kwestie, takie jak m.in. klasyfikacja odpadów regulowane są ustawą o odpadach i aktami wykonawczymi do tej ustawy.
	Czy pozwolenie na wytwarzanie odpadów powinno obejmować odpady wytwarzane jedynie w związku z eksploatacją instalacji, czy również odpady wytwarzane w związku z funkcjonowaniem zakładu w rozumieniu ustawy Prawo ochrony środowiska? Czy w przypadku, gdy na terenie jednego zakładu eksploatowanych jest kilka instalacji, przy czym każda z nich generuje odpady wytwarzane w ilościach poniżej 1 Mg rocznie odpadów niebezpiecznych i poniżej 5000 Mg rocznie odpadów innych niż niebezpieczne, ale łącznie w związku z eksploatacją wszystkich instalacji wytwarzanych jest powyżej 1 Mg rocznie odpadów niebezpiecznych lub powyżej 5000 Mg rocznie odpadów innych niż niebezpieczne, to: - czy należy zsumować ilości wszystkich wytwarzanych odpadów i wydać jedną decyzję (pozwolenie na wytwarzanie odpadów), obejmującą swoim zakresem wszystkie instalacje, - czy ilości te nie podlegają sumowaniu i wówczas nie jest wymagane pozwolenie na wytwarzanie odpadów.	Pozwolenie na wytwarzanie odpadów dotyczy tylko odpadów wytwarzanych w związku z eksploatacją instalacji. W opisanym przypadku odpadów nie sumuje się. Każda instalacja jest traktowana odrębnie.
	Czy w świetle zapisów art. 170 ust.2 ustawy o odpadach należy rozumieć, że stroną postępowania w przypadku wydania np. zezwolenia na zbieranie odpadów, przetwarzanie odpadów, zbieranie i przetwarzanie odpadów, jest wnioskodawca i właściciel nieruchomości, na której powyższe procesy będą prowadzone?	Ocena czy właściciel jest stroną postępowania następuje na ogólnych zasadach Kpa.

Czy do procesu R5, o którym mowa w załączniku nr 1 do nowej ustawy o odpadach, można zaliczać także inne metody odzysku niż podane w objaśnieniu odnośnika „(***)”. Zgodnie z objaśnieniem „pozycja R5 obejmuje oczyszczanie gruntu prowadzące do odzysku gruntu i recykling nieorganicznych materiałów budowlanych”. Do jakiego procesu należy, zatem zaliczyć odzysk materiałów nieorganicznych – kwalifikowany dotychczas jako proces R14? Gdyby, w objaśnieniu R5 po wyrażeniu: „pozycja obejmuje” dodano wyrażenie: „również”, powyższe nie budziłoby wątpliwości.	R 5 Recykling lub odzysk innych materiałów nieorganicznych (***) nie oznacza wyłącznie oczyszczania gruntu i recyklingu nieorganicznych materiałów budowlanych.
Ile razy będzie można wydać podmiotowi zezwolenie na zbieranie zakaźnych odpadów medycznych lub zakaźnych odpadów weterynaryjnych, które zgodnie z art. 23 ust. 6 może być wydane na okres nie dłuższy niż rok. W przypadku dotychczasowej ustawy o odpadach okres jednego roku był tłumaczony faktem, że trwają prace nad nową ustawą o odpadach, gdzie będzie to dopracowane.	Brak jest ograniczenia – wielokrotnie.
Zgodnie z art. 27 ust. 5 ustawy wytwórca zakaźnych odpadów medycznych lub zakaźnych odpadów weterynaryjnych jest zwolniony z odpowiedzialności za zbieranie lub przetwarzanie tych odpadów, z chwilą dokonania unieszkodliwienia tych odpadów przez następnego posiadacza odpadów przez termiczne przekształcenie zakaźnych odpadów medycznych lub zakaźnych odpadów weterynaryjnych w spalarni odpadów niebezpiecznych. Czy oznacza to, że wytwórca odpadów musi wskazać następnemu posiadaczowi, gdzie ma unieszkodliwić odpady? Czy nie stoi to w sprzeczności z ust. 3 tego artykułu?	Jest to przepis szczególny. Art. 27 ust. 5 nie jest sprzeczny z art. 27 ust. 3, bo stanowi od niego wyjątek.
Jaka jest definicja spalarni odpadów niebezpiecznych, o których mowa w art. 27 ust. 5 i 95 ust. 2 ustawy? Biorąc pod uwagę zapis art. 95 ust 2 ustawy, czy dopuszczalne jest spalanie zakaźnych odpadów medycznych i weterynaryjnych w spalarniach odpadów komunalnych, w których termiczne przekształcane są także odpady niebezpieczne?	Spalarnia, która może przyjmować odpady niebezpieczne do spalania.
art. 31 - Na jaki czas można wydać zezwolenie na spalanie odpadów poza instalacjami i urządzeniami? O ile nie budzi wątpliwości fakt, iż można je wydać na kilka miesięcy to czy też można je wydać na np. 15 lat?	Brak terminów, może być wydane na taki czas, na jaki jest potrzebny .

Jakie uregulowania formalno-prawne obowiązują dotychczasowych posiadaczy odpadów, których decyzje wygasły z mocy prawa? W szczególności chodzi o podmioty wytwarzające odpady w wyniku świadczenia usług w zakresie budowy, rozbiórki, remontu obiektów, czyszczenia zbiorników lub urządzeń oraz sprzątanía, konserwacji i napraw.	Podmioty, które wyłącznie wytwarzają odpady w związku ze świadczeniem usług, natomiast nie prowadzą żadnych działań na odpadach (zbieranie, odzysk, unieszkodliwianie), mogą prowadzić działalność bez żadnych decyzji z zakresu gospodarowania odpadami. Jednakże muszą one stosować zasady określone w ustawie o odpadach, prowadzić ewidencję odpadów oraz sprawozdawać do marszałków województw.
Jak, w kontekście definicji odzysku odpadów, należy rozumieć wymieniony w załączniku nr 1 proces odzysku R13 (magazynowanie odpadów poprzedzające którykolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1-R12)? W jakich sytuacjach oznaczenie to powinno być stosowane?	Oznaczenie to powinno być stosowane w przypadku magazynowania odpadów wymienionego w art. 3 ust. 1 pkt 5 lit. c ustawy o odpadach-magazynowanie przed procesem odzysku.
Czy słuszne jest twierdzenie, że zgodnie z art. 222 ustawy procesy odzysku R14 i R15 wymienione w dotychczasowych decyzjach i rozporządzeniach nie straciły ważności, a jedynie oznaczenie?	Tak, zmienione zostały jedynie oznaczenia procesów.
Czy konieczna jest zmiana oznaczenia procesów odzysku R14 i R15 w wydanych pozwoleniach, na te określone w załączniku nr 1 do nowej ustawy o odpadach, jeszcze przed dniem 23 stycznia 2015 roku? Jeśli zmiany decyzji nie są konieczne, kto powinien dokonać nowej klasyfikacji procesów i w jaki sposób?	Zmian klasyfikacji procesów należy dokonywać przy okazji zmian decyzji na przetwarzanie odpadów. Jeżeli decyzja wydana została pod rządami starej ustawy, wówczas nie ma obowiązku jej zmiany wyłącznie w celu przeklasyfikowania procesu, niemniej jednak w ciągu 2 lat trzeba uzyskać nowe decyzje – zgodnie z przepisami przejściowymi.
Czy, biorąc pod uwagę art. 222 i art. 250 ustawy o odpadach, rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 marca 2006r. w sprawie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów poza instalacjami i urządzeniami (Dz. U. Nr 49, poz. 456), określające warunki odzysku odpadów metodami R14 i R15, których nowa ustawa nie przewiduje, zachowuje ważność?	Zgodnie z art. 250 ust. 1 ustawy o odpadach <i>rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 marca 2006r. w sprawie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów poza instalacjami i urządzeniami (Dz. U. Nr 49, poz. 456)</i> zachowuje moc do momentu wejścia w życie nowego rozporządzenia, nie dłużej jednak niż przez okres 24 m-cy od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.
W jaki sposób należy ustalić warunki zezwolenia na wypełnianie terenów niekorzystnie przekształconych (wyrobisko/zapadlisko) odpadami, w przypadku gdy rozporządzenie dotyczące odzysku poza instalacjami i urządzeniami utraciło ważność oraz w sytuacji braku konieczności zasięgnięcia opinii innych organów. Jakie oznaczenie powinien mieć powyższy proces odzysku?	Rozporządzenie to na podstawie art. 250 zachowało moc do czasu wydania nowego rozporządzenia na podstawie nowej ustawy o odpadach. Proces odzysku odpadów poprzez wypełnianie nimi wyrobisk powinien być klasyfikowany jako proces odzysku R5.
Jak w praktyce ma wyglądać dodawanie nowych oznaczeń procesów odzysku i unieszkodliwiania R i D, jeśli zgodnie z przepisami ustawy załączniki nr 1 i nr 2 do ustawy zawierają niewyczerpujące wykazy procesów?	Niewyczerpujące wykazy procesów oznaczają możliwość przypisywania różnych procesów w ramach zawartych w ustawie procesów R albo D. Dany proces może być procesem odzysku nawet jeśli nie jest wymieniony na liście znajdującej się w załączniku II, pod warunkiem, że spełnia ogólną definicję odzysku. Nie

		dopuszcza się natomiast możliwości dodawania oznaczeń odzysku R lub unieszkodliwiania D z kolejną numeracją większą niż R13 lub D15.
	Jak należy interpretować definicje „odzysku” i „unieszkodliwiania” odpadów, biorąc pod uwagę, że załączniki nr 1 i nr 2 do ustawy zawierają niewyczerpujące wykazy procesów odzysku i unieszkodliwiania? Przedstawione w ustawie definicje są bardzo nieprecyzyjne (zwłaszcza ze względu na zapis „jakikolwiek proces”) i dają możliwość wielu nadużyć.	Definicje zostały przeniesione z dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów i są bardziej precyzyjne od dotychczasowych. Przykładowo doprecyzowano definicję recyklingu poprzez określenie wyłączeń jakie działania nie SA zaliczane do tego procesu. W 2004 r. opublikowano badanie zlecone przez Komisję Europejską, oceniające w praktyce procesy w zakresie przetwarzania odpadów prowadzone obecnie w Europie i określające kryteria, które mogłyby okazać się pomocne przy właściwym klasyfikowaniu procesów. ¹
	Załącznik nr 1-Czy np. kruszenie odpadów w miejscu innym niż późniejszy odzysk metodami R1-R11 należy traktować jako metodę odzysku R12?	Kruszenie odpadów w miejscu innym niż miejsce ich późniejszego odzysku należy klasyfikować jako proces odzysku R12, natomiast kruszenia u wytwórcy w ramach wytwarzania nie traktuje się jako odzysk.
	Biorąc pod uwagę przepis art. 41 ust. 3 ustawy o odpadach i art. 378 ust. 2a ustawy Prawo ochrony środowiska - który organ jest właściwy do wydania zezwolenia na zbieranie i/lub przetwarzanie odpadów, jeśli proces zbierania i przetwarzania odpadów nie stanowi przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko ale prowadzony jest na terenie zakładu, gdzie eksploatowana jest instalacja stanowiąca przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.	Przy wydawaniu przedmiotowych zezwoleń bierzemy pod uwagę tylko art. 41 ust. 3 ustawy o odpadach – nie ma zastosowania art. 378 Poś.
	Zgodnie z art. 41 ust. 6 nowej ustawy o odpadach w przypadku prowadzenia w tym samym miejscu przedsięwzięć, o których mowa w art. 41 ust. 3 nowej ustawy o odpadach, organem właściwym do wydania zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów jest marszałek województwa. Czy oznacza to, że gdy w tym samym miejscu prowadzone jest przetwarzanie odpadów (będące w kompetencji starosty) i zbieranie odpadów (również będące w kompetencji starosty) to decyzję łączną – zezwolenie na zbieranie i przetwarzanie odpadów – wydaje marszałek województwa? Natomiast w przypadku, gdy wnioskodawca wystąpi do starosty o wydanie odrębnej decyzji na zbieranie odpadów, a faktycznie w tym samym miejscu prowadzi zbieranie i przetwarzanie odpadów, o	Decyzję łączną – zezwolenie na zbieranie i przetwarzanie odpadów – wydaje marszałek województwa, decyzje oddzielne wydają 2 organy.

¹ http://ec.europa.eu/environment/waste/studies/recovery_disposal.htm. Należy zauważyć, że badanie to zostało przeprowadzone w oparciu o istniejące orzecznictwo i jego wyniki można ponownie przeanalizować w świetle nowej definicji „odzysku” podanej w dyrektywie ramowej.

	którym mowa w art. 41 ust. 6 nowej ustawy o odpadach, to czy starosta może wydać taką decyzję, tj. zezwolenie na zbieranie odpadów? Ponadto, proszę o wyjaśnienie, co należy rozumieć pod pojęciem „w tym samym miejscu” (art. 41 ust. 6 nowej ustawy o odpadach). Czy należy rozumieć przez to „na terenie jednego zakładu” („zakład” w rozumieniu ustawy Prawo ochrony środowiska).	
	Kto powinien wydać zezwolenie na prowadzenie punktu zbierania zużytych pojazdów wycofanych z eksploatacji, na terenie zakładu przetwarzania ZSEiE, gdzie w świetle zapisów art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202 ze zm.) organem właściwym do wydania tegoż zezwolenia jest starosta, zaś zgodnie zapisami art. 41 ust. 6 nowej ustawy o odpadach, organem właściwym powinien być marszałek województwa.	Zezwolenie na prowadzenie punktu zbierania zużytych pojazdów wycofanych z eksploatacji, na terenie zakładu przetwarzania ZSEiE wydaje marszałek województwa. Stosujemy przepis kolizyjny (art. 41 ust. 6) z ustawy o odpadach, przepis z ustawy o recyklingu pojazdów dotyczy wyłącznie punktu zbierania pojazdów.
	Czy w rozumieniu definicji selektywnego zbierania odpadów mieści się zbieranie odpadów z podziałem na frakcję suchą (odpady surowcowe np.: papier, tworzywa sztuczne, opakowania wielomateriałowe, metal, szkło) i mokrą? Pozostałe odpady – wytwarzane w sposób nieregularny – zbierane byłyby w PSZOK?	Tak, zbiórka selektywna ma na celu ułatwienie odzysku, w szczególności recyklingu, i poprawę jakości odzyskiwanych odpadów, jak również identyfikację i eliminowanie związków niebezpiecznych w odpadach zmieszanych w celu ograniczenia ich oddziaływania.
	art. 232 ust 2- Czy istnieje możliwość zmian zezwoleń na odzysk i unieszkodliwianie odpadów wydanych na podstawie ustawy o odpadach z 27 kwietnia 2001 r. ?	Nie, nie ma takiej możliwości.
	art. 232 ust 3- Czy istnieje możliwość zmian decyzji wydanych na podstawie art. 31 ust. 3 i art. 32 ust. 3 ustawy o odpadach z 27 kwietnia 2001 r., w zakresie zbierania, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów?	Nie, nie ma takiej możliwości bo zmienił się stan prawny. Natomiast jedyna możliwa jest zmiana decyzji – pozwolenia na wytwarzanie opadów w części dotyczącej wytwarzania ale nie zbierania, odzysku i unieszkodliwiania.
	Zgodnie z art. 232 ust. 3 ustawy o odpadach decyzje wydane na podstawie art. 31 ust. 3 i art. 32 ust. 3 dotychczasowej ustawy o odpadach, zachowują ważność w zakresie zbierania, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów na czas, na jaki zostały wydane, jednak nie dłużej niż przez dwa lata od dnia wejścia w życie nowej ustawy o odpadach. Czy zatem, należy rozumieć, że art. 31 ust. 3 dotychczasowej ustawy o odpadach w tym przypadku dot. wyłącznie decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami niebezpiecznymi? Jeśli przepis ten dot. również pozwolenia na	Decyzje wydawane na podstawie art. 31 ust. 3 starej ustawy o odpadach w części dotyczącej zbierania, odzysku lub unieszkodliwiania zachowują moc przez okres 2 lat, zatem np. decyzje zatwierdzające program gospodarki odpadami niebezpiecznymi, które (zgodnie z art. 31 ust.3 starej ustawy o odpadach) zawierały także zakres gospodarowania, wygasły w części dotyczącej wytwarzania. Natomiast decyzje – pozwolenia na wytwarzanie odpadów - zachowują ważność na czas na jaki zostały wydane (art. 231 ust. 3) ale w zakresie gospodarowania (które określone zostało w tych decyzjach właśnie na podstawie art. 31 ust. 3 starej ustawy o odpadach) zachowują moc przez okres 2 lat od dnia

wytwarzanie odpadów lub pozwolenia zintegrowanego obejmującego zezwolenie na prowadzenie odzysku, unieszkodliwiania i zbieranie odpadów, to jak należy rozumieć odpowiednio art. 231 ust. 3 oraz art. 232 ust. 6 nowej ustawy o odpadach, zgodnie z którymi odpowiednio pozwolenia na wytwarzanie odpadów, wydane na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność na czas, na jaki zostały wydane, oraz pozwolenia zintegrowane obejmujące zezwolenie na prowadzenie odzysku, unieszkodliwiania i zbieranie odpadów, wydane przed dniem wejścia w życie nowej ustawy o odpadach zachowują ważność na czas, na jaki zostały wydane.	wejścia w życie ustawy. Na podstawie art. 31 i 32 ustawy (starej) o odpadach nie były wydawane pozwolenia zintegrowane.
Zgodnie z przepisami zezwolenia na zbieranie odpadów oraz zezwolenia na odzysk lub unieszkodliwianie odpadów wydane na podstawie przepisów dotychczasowych stają się odpowiednio zezwoleniami na zbieranie odpadów i zezwoleniami na przetwarzanie odpadów, w rozumieniu przepisów nowej ustawy o odpadach. Ponadto, zezwolenia na zbieranie odpadów oraz zezwolenie na odzysk lub unieszkodliwianie odpadów, wydane na podstawie przepisów dotychczasowych, zachowują ważność na czas, na jaki zostały wydane, nie dłużej jednak niż przez dwa lata od dnia wejścia w życie nowej ustawy o odpadach. A zatem, biorąc pod uwagę powyższe, czy w przypadku gdy wnioskodawca wystąpi o zmianę ww. decyzji w tym czasie (niezależnie od zakresu tej zmiany), należy: a) dokonać zmiany ww. decyzji we wnioskowanym zakresie w oparciu o nową ustawę o odpadach; czy w przypadku, gdy wnioskowana zmiana „dostosowała” ww. decyzje do przepisów nowej ustawy o odpadach to czy decyzje te zachowują ważność na czas na jaki zostały wydane i nie tracą ważności po upływie dwóch lat od dnia wejścia w życie nowej ustawy o odpadach; b) „nakłonić” wnioskodawcę do wystąpienia o: - uchylenie zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na odzysk lub unieszkodliwianie odpadów wydanych na podstawie przepisów dotychczasowych i - wydanie nowego zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów w trybie nowej ustawy o odpadach,	Należy odmówić zmiany decyzji (nie umarzać). Niewątpliwie w tym przypadku przyspieszy załatwienie sprawy wycofanie przez wnioskodawcę wniosku o zmianę i złożenie wniosku o wydanie nowego zezwolenia. Ww. ma zastosowanie także w przypadku decyzji łącznych.

c)umorzyć (na jakiej podstawie) postępowanie w sprawie zmiany ww. decyzji (niezależnie od zakresu tej zmiany), w przypadku, gdy wnioskodawcę „nie uda się nakłonić” do wystąpienia z wnioskiem o uchylenie i wydanie nowej decyzji. Czy powyższe ma zastosowanie także w przypadku decyzji łącznych, tj. decyzji zatwierdzających program gospodarki odpadami niebezpiecznymi wraz z zezwoleniami na odzysk, unieszkodliwianie i zbieranie odpadów.	
Czy można w jednej tzw. łącznej decyzji wydając pozwolenie na wytwarzanie odpadów z instalacji jednocześnie uwzględnić wymogi dla zezwolenia na przetwarzanie odpadów (odzysk) poza instalacjami?	Zostało to wprost określone w art. 45 ust. 6-8 ustawy o odpadach.
Do jakiego procesu tj. zbierania czy odzysku zakwalifikować proces ręcznego sortowania odpadów metali w wyniku którego z odpadów np. stali wydzielone są metale nieżelazne? W wyniku sortowania ulega zmianie klasyfikacja wysortowanych odpadów, a także ich właściwości, zaś Zakład prowadzący sortowanie nie jest instalacją i nie prowadzi sortowania na urządzeniach (art. 29 ust. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 34);	Proces ręcznego sortowania odpadów metali klasyfikuje się jako proces R12. Jeżeli wydzielana jest niewielka ilość metali nieżelaznych (domieszka) i nie zmienia się kod odpadów to sortowanie odbywa się w ramach zbierania.
Jakie informacje wymagane na podstawie odrębnych przepisów mogą być wymagane do dołączenia do wniosku o wydanie zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów (art. 42. ust. 1. pkt 10, art. 42. ust. 2. pkt 14.);	Celem tego przepisu jest wskazanie, że oprócz ustawy o odpadach obowiązują inne ustawy regulujące kwestie postępowania z odpadami, które określają jakie dokumenty mają być wymagane do dołączenia do wniosku np. ustawa o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, wrakach, prawo wodne.
Czy w świetle nowych przepisów wymagana jest decyzja na odzysk (przetwarzanie) odpadów w ramach prowadzenia rekultywacji z wykorzystaniem odpadów („ze starej” ustawy nie przeniesiono art. 54 ust. 5)?	Tak, jest wymagana.
Zgodnie z art. 234 ustawy rejestr, o którym mowa w art. 49 ust. 1 ustawy tworzy się najpóźniej w terminie 36 miesięcy od dnia wejście w życie ustawy. W jaki sposób należy postępować z wnioskami o wpis do rejestru oraz opłatami rejestrowymi wniesionymi przed utworzeniem rejestru?	Na podstawie art. 235 ust. 3 ustawy o odpadach, do czasu utworzenia rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1, do rejestrów stosuje się przepisy dotychczasowe. Opisane wnioski są przedwczesne (nienależnie wniesione opłaty rejestrowe powinny zostać zwrócone).
Zgodnie z art. 51 ust. 1 Marszałek województwa dokonuje wpisu do rejestru z urzędu, gdzie nie występują na liście do wpisania	Tak. Muszą sami złożyć wniosek.

przedsiębiorcy wymienieni w art. 50 ust. 1 lit. a i b „podlegają wpisowi również producenci, importerzy, dokonujący wewnątrz wspólnotowego nabycia, eksporterzy i dokonujący wewnątrz wspólnotowej dostawy opakowań, a także eksporterzy i dokonujący wewnątrz wspólnotowej dostawy produktów w opakowaniach, wprowadzający na terytorium kraju: - produkty w opakowaniach, - opony, - oleje smarowe, w związku z tym pytanie, czy tych przedsiębiorców należy wpisać z urzędu z przedsiębiorcy składali zawiadomienia do marszałka z art. 9 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej) czy są obowiązani złożyć sami wniosek o wpis do rejestru?	
Na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej – przedsiębiorca rozpoczynający działalność polegającą na wytwarzaniu, imporcie lub wewnątrzwspólnotowym nabyciu produktów w opakowaniach, o których mowa w załącznikach do ustawy, jest obowiązany bez wezwania złożyć zawiadomienie o tym fakcie marszałkowi województwa, w terminie 30 dni od dnia rozpoczęcia działalności. Natomiast art. 209 pkt. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach wprowadza zmianę powołanej ustawy, na podstawie, której art. 9 ww. ustawy otrzymuje następujące brzmienie: „Przedsiębiorca prowadzący działalność polegającą na wytwarzaniu, imporcie lub wewnątrzwspólnotowym nabyciu produktów w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, lub produktów, o których mowa w załączniku nr 3 do ustawy, przedsiębiorca prowadzący odzysk lub recykling odpadów opakowaniowych lub odpadów poużytkowych, a także przedsiębiorca dokonujący eksportu odpadów opakowaniowych lub poużytkowych oraz wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów	Ustawa o odpadach zniosła obowiązek zawiadomienia, o którym mowa w art. 9 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej .Jednak projekt ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi powraca do tego obowiązku do czasu utworzenia rejestru.

	opakowaniowych lub poużytkowych w celu poddania ich odzyskowi lub recyklingowi oraz organizacja odzysku, podlegają, w zakresie tej działalności, wpisowi do rejestru, o którym mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Przedsiębiorca, o którym mowa jest obowiązany umieszczać numer rejestrowy na dokumentach sporządzanych w związku z wykonywaniem działalności w zakresie objętym wpisem do rejestru”. W związku z powyższym proszę o wyjaśnienie wątpliwości, czy do czasu utworzenia i wejścia w życie rejestru przedmiotowi przedsiębiorcy mają obowiązek przekazywania marszałkowi województwa zawiadomienia, o którym mowa w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej w brzmieniu obowiązującym przed 23.01.2013 r.?	
	Kiedy będzie stworzony rejestr podmiotów wprowadzających produkty, produkty w opakowaniach i gospodarujących odpadami? W jaki sposób technicznie ma być nadawany numer rejestrowy?	Rejestr będzie częścią bazy danych, która ma powstać w terminie 36 miesięcy od dnia wejścia w życie przepisów ustawy o odpadach. Zasady nadawania numeru rejestrowego zostaną określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 54 ust. 4 ustawy o odpadach.
	Na jakiej podstawie i w którym momencie organ ma prawo żądać informacji (które mają zostać uwzględnione w rejestrze), o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 5 i 6 ustawy?	Odpowiedź zawiera art. 52 ust. 3 – marszałek wzywa do przekazania informacji.
	Czy w sytuacji, gdy Przedsiębiorca złoży wniosek o zmianę posiadanego pozwolenia na odzysk odpadów (po 23 stycznia br.), tylko w zakresie zmiany ilości odpadów poddanych odzyskowi, organ powinien zażądać uzupełnienia wniosku pod kątem nowej ustawy np. o aktualizację procesów odzysku mimo, iż na dostosowanie pozwoleń jest 2 lata?	Odmowa zmiany.
	Czy w związku z art. 236 ustawy o odpadach, w prowadzonej w 2013 r. ewidencji odpadów posiadacze odpadów powinni stosować już nowe metody odzysku, czy jeszcze opierać się na obowiązujących zezwoleniach w zakresie odzysku?	Należy stosować nowe oznaczenia R. Należy jednak zwrócić uwagę na fakt, że w posiadanych decyzjach wydanych na podstawie przepisów dotychczasowych stosowane są „stare” oznaczenia procesów R i D. Dlatego też w okresie dostosowawczym (dwa lata od dnia wejścia w życie ustawy i uzyskania przez posiadaczy odpadów nowych decyzji) rekomenduje się stosowanie w dokumentach ewidencyjnych nowych oznaczeń procesów z podaniem w nawiasach oznaczeń „starych”.

Proszę o zajęcie stanowiska w sprawie zapisu zawartego w art. 250 ust. 2 nowej ustawy o odpadach, zgodnie z którym przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 14 ust. 10 ustawy, o której mowa w art. 252 (ustawa o odpadach z dnia 27 kwietnia 2001 r.), zachowują moc przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. W nowej ustawie o odpadach brak jest przepisu jednoznacznie wskazującego na konieczność określenia, w drodze rozporządzenia, wymagań dla mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych oraz wymagań dla odpadów powstających z tych procesów. W art. 8 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 11 września 2012 r. w sprawie mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych (Dz. U. z 2012 r., poz. 1052) wskazano termin dostosowania instalacji do wymagań rozporządzenia, który wynosi 36 miesięcy od jego wejścia w życie. Czy mając na uwadze, że na podstawie art. 250 ust. 2 ww. rozporządzenie straci moc przed upływem okresu dostosowania się do jego wymagań zostaną określone na podstawie art. 33 ust. 2 ustawy o odpadach z dnia 14 grudnia 2012 r. nowe wymagania dla mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych oraz wymagania dla odpadów powstających z tych procesów?	Na podstawie art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach Minister Środowiska wyda nowe rozporządzenie określające wymagania dla mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych oraz wymagania dla odpadów powstających z tych procesów.
Jaki proces odzysku/unieszkodliwiania odpadów powinien być określony w decyzji zezwalającej na prowadzenie działalności w związku eksploatacją instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych? Biorąc pod uwagę, że większość odpadów powstałych po mechaniczno-biologicznym przetwarzaniu jest przekazywana do unieszkodliwiania poprzez składowanie, zasadnym jest określanie tego procesu jako D8 – Obróbka biologiczna, niewymieniona w innej pozycji niniejszego załącznika, w wyniku, której powstają ostateczne związki lub mieszanki, które są unieszkodliwiane za pomocą któregośkolwiek spośród procesów wymienionych w poz.	Zgodnie z Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającą niektóre dyrektywy (Dz. Urz. UE L 312 z 22.11.2008, str. 3) i orzecznictwem TSUE, proces przetwarzania odpadów nie może być jednocześnie procesem odzysku i unieszkodliwiania odpadów. W MBP zachodzą kolejno procesy wskazane w rozporządzeniu – mogą być najpierw R, a potem D. Zakaz łącznego klasyfikowania procesów dotyczy tego samego procesu a nie następujących po sobie.

	D1–D12. Czy na podstawie art. 4 i art. 6 ww. rozporządzenia w sprawie mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych dopuszczalne jest wskazywanie w decyzji więcej niż jednego procesu odzysku/unieszkodliwiania zmieszanych odpadów komunalnych?	
	Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 11 września 2012 r. w sprawie mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych (Dz. U. poz. 1052) zostało wydane na podstawie art. 14 ust. 10 dotychczasowej ustawy o odpadach i zgodnie z art. 250 ust. 2 nowej ustawy o odpadach, przepis ten zachowuje moc przez okres 24 miesiące od dnia wejścia w życie nowej ustawy o odpadach. Czy w związku z powyższym, ustawodawca przewiduje wydanie nowego rozporządzenia w sprawie mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych?	Na podstawie art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach Minister Środowiska wyda nowe rozporządzenie określające wymagania dla mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych oraz wymagania dla odpadów powstających z tych procesów.
	art. 250 ust. 2 określa 24 - miesięczny termin, w którym zachowują moc przepisy wydane na podstawie art. 14 ust. 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (chodzi o rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 11 listopada 2012 r. w sprawie mechaniczno - biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych). Zapisy rozporządzenia wymagają natomiast w okresie 36 miesięcy dostosowania istniejących instalacji MBP do określonych w rozporządzeniu wymogów. Z chwilą wygaśnięcia rozporządzenia w sprawie mechaniczno -biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych zostaje również uchylony obowiązek dostosowania ww. instalacji, chyba, że doprecyzuje to nowe rozporządzenie wydane w przedmiotowym zakresie. Należy podkreślić, że aktualnie realizowane instalacje będące na etapie projektowania uwzględniają już wymagania obowiązującego rozporządzenia. Zarządzający nimi mogą się zatem obawiać, iż założone zgodnie z przedmiotowym rozporządzeniem wymagania ulegną zmianie bądź przestaną za 2 lata obowiązywać.	Kwestie do rozstrzygnięcia w nowym rozporządzeniu.
	art. 206 pkt 2 do ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w	Pierwsza składana informacja do Marszałka powinna zawierać stan wyjściowy

gminach wprowadza obowiązek wójta, burmistrza lub prezydenta miasta polegający na przekazywaniu wykazu podmiotów wpisanych w danym miesiącu do rejestru działalności regulowanej w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości oraz wykreślonych z tego rejestru w terminie do końca miesiąca następującego po okresie objętym wykazem. Czy z powyższego przepisu wynika, że przedmiotowy wykaz przekazywany marszałkowi województwa uwzględnia tylko zmiany tj. wpis oraz wykreślenie z rejestru? W takiej sytuacji wykaz nie będzie zawierał stanu wyjściowego niniejszego rejestru (pełna lista podmiotów działających na terenie gminy). Czy obowiązek przekazania marszałkowi przedmiotowego wykazu powstaje od dnia wejścia w życie ustawy, czyli pierwszy wykaz ma być przesłany do marszałka do końca lutego 2013 r. za miesiąc styczeń, czy dopiero za miesiąc luty? Czy gminy powinny przysłać informację jeśli w danym miesiącu nie było żadnych nowych wpisów ani wykreśleń z rejestru?	(czyli powinna być to informacja o wszystkich podmiotach wpisanych do rejestru działalności regulowanej od momentu rozpoczęcia jego funkcjonowania), natomiast kolejne powinny zawierać informacje o wpisach i wykreśleniach z rejestru w danym miesiącu. W przypadku braku wpisów i wykreślenia z rejestru gmina powinna przekazywać informację o braku zmian w rejestrze w danym miesiącu. Ze względu na to, że ustawa obowiązywała na koniec stycznia pierwsza informacja powinna być złożona za styczeń 2013 r. Odpowiednia interpretacja w tym zakresie zostanie umieszczona na stronie www.mos.gov.pl/komunalne.
Zgodnie z art. 43 ust. 2 ustawy o odpadach w zezwoleniu na przetwarzanie odpadów określa się rodzaj i masę odpadów przewidywanych do przetworzenia powstających w wyniku przetwarzania w okresie roku. Czy masę odpadów powstających w wyniku przetwarzania określoną w zezwoleniu na przetwarzanie odpadów należy traktować w taki sam sposób jak w pozwoleniu na wytwarzanie odpadów? Czyli że jest to maksymalna ilość, którą posiadacz odpadów może wytworzyć w wyniku przetwarzania odpadów w okresie roku?	Tak.
art. 43 ust 2 pkt 2 oraz art. 3- Czy słowa „masa odpadów” i „ilość odpadów” są tożsame?	Tak.
Zgodnie z przepisem art.231 ust.3 Pozwolenia na wytwarzanie odpadów, wydane na podstawie przepisów dotychczasowych, zachowują ważność na czas, na jaki zostały wydane, a na podstawie art.232 ust.2 Zezwolenia na zbieranie odpadów oraz zezwolenie na odzysk lub unieszkodliwianie odpadów, wydane na podstawie przepisów dotychczasowych, zachowują ważność na czas, na jaki zostały wydane, nie dłużej jednak niż przez dwa lata od dnia wejścia	Pozwolenia na wytwarzanie nie są wydawane na podstawie ustawy o odpadach tylko na podstawie ustawy – Poś.

	w życie niniejszej ustawy.	
	art. 231 ust 4- Czy istnieje możliwość zmian pozwoleń na wytwarzanie odpadów wydanych na podstawie ustawy o odpadach z 27 kwietnia 2001 r.?	Pozwolenia są wydawane na podstawie ustawy – Prawo ochrony środowiska.
	Czy dodany nową ustawą o odpadach art. 180a w ustawie POŚ dotyczy odpadów wytwarzanych w instalacji czy poza instalacją?	W instalacji.
	Czy odpady powstające w wyniku procesów przekształcania odpadów są odpadami wytwarzanymi w myśl ustawy o odpadach i powinny być uwzględniane przy analizie ilości odpadów wytwarzanych, prowadzonej w związku z art. 180a ustawy Prawo ochrony środowiska? Czy odpady te powinny być uwzględniane w decyzji odrębnie?	Odpady powstałe z odpadów podlegają ustawie o odpadach.
	Co konkretnie powinno być zawarte w pozwoleniu na wytwarzanie odpadów wydanych na podstawie art. 188 ust. 2b ustawy POŚ – chodzi o zapis dotyczący wyszczególnienia rodzajów odpadów przewidzianych do wytwarzania wraz z uwzględnieniem ich podstawowego składu chemicznego i właściwości?	Dokładnie to, co wynika z przepisu.
	Jak szczegółowo należy określić w pozwoleniu podstawowy skład chemiczny i właściwości wytwarzanych odpadów? Czy przy określaniu właściwości odpadów niebezpiecznych można wykorzystywać symbole wskazane w załączniku nr 3 do ustawy o odpadach? Jak szczegółowo należy określać skład i właściwości odpadów innych niż niebezpieczne, których skład i właściwości są powszechnie znane? Na jakiej podstawie ma być ustalony podstawowy skład chemiczny i właściwości odpadów przewidzianych do wytwarzania. Czy organ powinien żądać podstawowego składu chemicznego odpadów na podstawie badań czy danych literaturowych i jak szczegółowe powinny być to informacje?	Można wykorzystywać symbole z załącznika 3 do ustawy o odpadach. Podawanie składu chemicznego oraz właściwości (oraz stopień szczegółowości), które są jednymi z podstawowych informacji o odpadach, pozwalającymi na ustalenie właściwych kierunków ich przetwarzania, powinno być adekwatne do rodzaju odpadów i źródła ich powstania. Brak jest nakazu każdorazowego przeprowadzania badań. Kwestie te należy rozpatrywać indywidualnie.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 nowej ustawy o odpadach odpady klasyfikuje się przez ich zaliczenie do odpowiedniej grupy, podgrupy i rodzaju odpadów, uwzględniając wymagania określone w art. 4 ww. ustawy. Natomiast, z art. 3 ust. 4 nowej ustawy o odpadach wynika, że odpady niebezpieczne oznaczają odpady wykazujące, co najmniej jedną spośród właściwości niebezpiecznych. Właściwości powodujące, że odpady są odpadami niebezpiecznymi, określa załącznik nr 3 do nowej ustawy o odpadach. A zatem proszę o szczegółowe wyjaśnienie, jakich odpadów dotyczy zmiana statusu odpadów niebezpiecznych na odpady inne niż niebezpieczne. Proszę o wyjaśnienie, czy odpady zakwalifikowane jako inne niż niebezpieczne ujęte w dotychczasowych pozwoleniach na wytwarzanie odpadów należy traktować jako odpady, które zostały poddane zmianie statusu z odpadów niebezpiecznych na inne niż niebezpieczne w myśl nowej ustawy o odpadach.	Zmiana statusu odpadów niebezpiecznych na odpady inne niż niebezpieczne dotyczy np. tzw. „kodów lustrzanych”. Odnosząc się do dotychczasowych pozwoleń należy uwzględnić przepisy przejściowe i przejść procedurę określoną w rozdziale 3 Działu I ustawy
Czy działanie polegające na cięciu lub rozdrabnianiu odpadów [np. cięcie złomu metali na kawałki mniejsze niż 1m z uwagi na wymogi stawiane przez huty i odlewnie metali żelaznych] na terenie punktu skupu surowców wtórnych należy traktować w rozumieniu przepisów nowej ustawy o odpadach jako proces zbierania czy też jako proces odzysku odpadów?	Proces ten należy traktować jako zbieranie.
Czy zgodnie z przepisem art. 250 ust.3 działalność w zakresie zbierania odpadów, o której mówi art. 33 ust.4 ustawy z dnia 27.04.2001 r. o odpadach (tekst jedn. Dz. U. z 2010r. nr 185, poz. 1243 ze zm.) teraz podlega obowiązkowi uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów?	Jest to tzw. nieprofesjonalna działalność w gospodarce odpadami – nie podlega obowiązkowi uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów oraz nie podlega wpisowi do rejestru.
Czy w przypadku, gdy na terenie jednej instalacji prowadzonych jest kilka różnych procesów odzysku [np. na Stacji demontażu odpadów poza demontażem pojazdów jest prowadzony demontaż filtrów olejowych pochodzących od innych wytwarzających odpady] roczna moc przerobowa instalacji, o której mówi art.42 ust.2 pkt.6 dotyczyć winna całej instalacji czy każdego z procesów oddzielnie?	Roczna moc przerobowa instalacji, o której mówi art.42 ust.2 pkt.6 powinna dotyczyć całej instalacji.
Czy w ww. przypadku ilości odpadów powstających w wyniku przetwarzania odpadów, o których mówi pkt.3 winny dotyczyć całej	Dla każdego z procesów oddzielnie, a także wskazania dla całej instalacji.

	instalacji czy każdego z procesów oddzielnie?	
	Czy określone w decyzjach procesy odzysku R14 i R15 stają się również odpowiednio procesami odzysku R3, R5, R11 i R12, określonymi w załączniku nr 1 do nowej ustawy o odpadach. W załączniku nr 2 do nowej ustawy o odpadach brak jest procesu unieszkodliwiania D16 (Przetwarzanie odpadów, w wyniku którego są wytwarzane odpady przeznaczone do unieszkodliwiania). Kwestia nowej kwalifikacji procesu D16 nie została uregulowana w przepisach przejściowych nowej ustawy o odpadach. A zatem, proszę o wyjaśnienie: -jak należy klasyfikować dotychczasowy proces unieszkodliwiania D16, -czy podmiot może nadal prowadzić działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów w procesie D16, w oparciu o decyzje wydane na podstawie przepisów dotychczasowych, czy też decyzje te w tym zakresie straciły ważność z dniem wejścia w życie nowej ustawy o odpadach.	Decyzje zachowują ważność do 2 lat. W okresie dostosowawczym - dwa lata od dnia wejścia w życie ustawy i uzyskania przez posiadaczy odpadów nowych decyzji - rekomenduje się stosowanie w dokumentach ewidencyjnych oraz sprawozdaniach nowych oznaczeń procesów z podaniem w nawiasach oznaczeń „starych”). Każdy przypadek przeklasyfikowania należy traktować indywidualnie. Zazwyczaj dotychczasowy proces D16 będzie klasyfikowany jako proces D13.
	Nowa ustawa o odpadach nie reguluje kwestii przenoszenia praw i obowiązków wynikających z zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów. A zatem, czy należy przez to rozumieć, że nie ma możliwości przenoszenia praw i obowiązków wynikających z ww. decyzji.	Poza Prawem spółek handlowych i składowiskami – nie można przenosić.
	Proszę o wyjaśnienie klasyfikacji instalacji do spalania zwłok zwierząt w kontekście zapisów art. 2 pkt 10 ustawy o odpadach dot. wyłączenia zapisów ustawy do zwłok zwierząt, które poniosły śmierć w inny sposób niż przez ubój, w tym zwierząt uśmierconych w celu wyeliminowania chorób epizootycznych, i które są unieszkodliwiane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009. Cytowane rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o	Jeżeli rozporządzenie nakazuje unieszkodliwienie zwłok jako odpadów wówczas jako instalacja do unieszkodliwiania odpadów.

produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz.U.U.E.L.2009.300.1 ze zm.) oraz rozporządzenie Komisji (UE) Nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz.U.U.E.L.2011.54.1 ze zm.) zawierają natomiast zapisy, iż zwłoki zwierząt należy usuwać jako odpady w drodze spalania np. art. 12a, 13a, 14a rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, art. 6 ust. 1, załącznik III rozporządzenia (UE) Nr 142/2011	
Jak przekazujący odpady może zachować odpowiedzialność za odpad, w przypadku przekazania go za pośrednictwem sprzedawcy lub pośrednika? (art. 27. ust. 4);	Przekazujący nie może przekazać odpowiedzialności sprzedawcy i pośrednikowi w obrocie odpadami.
Jak należy rozumieć art. 27 ust. 5 ustawy dotyczący przenoszenia odpowiedzialności za odpady przez wytwórcę zakaźnych odpadów medycznych lub weterynaryjnych – czy w przypadku przekazania tych odpadów przez wytwórcę podmiotowi legitymującemu się zezwoleniem na zbieranie ww. odpadów odpowiedzialność nie przechodzi na zbierającego?	Zgodnie z art. 27 ust. 5 nowej ustawy o odpadach, wytwórca zakaźnych odpadów medycznych lub zakaźnych odpadów weterynaryjnych, jest zwolniony z odpowiedzialności za zbieranie lub przetwarzanie tych odpadów, z chwilą dokonania ich unieszkodliwienia przez następnego posiadacza odpadów przez termiczne przekształcenie w spalarni odpadów niebezpiecznych, przy czym potwierdzeniem przejścia odpowiedzialności na podmiot dokonujący jego unieszkodliwienia jest dokument potwierdzający ich unieszkodliwienie. Zatem nawet w przypadku, kiedy marszałek województwa wydał zezwolenie na zbieranie zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych poza miejscem ich wytworzenia, odpowiedzialność za ich gospodarowanie przechodzi po ich unieszkodliwieniu przez posiadacza odpadów prowadzącego spalanie
Sprzedawca odpadów oraz pośrednik w obrocie odpadami, zgodnie z art. 50 ust. 1 pkt 5c podlegają wpisowi do rejestru, którego dokonuje marszałek województwa na wniosek. Podmioty te przed rozpoczęciem działalności zobowiązane są do uzyskania wpisu do rejestru(art. 50 ust. 2), o ile nie podlegają wpisowi do rejestru z urzędu. Ponadto zgodnie z zapisem art. 50 ust. 3 działalność taką	Prowadzą działalność bez rejestru (do czasu utworzenia rejestru).

	mogą prowadzić jedynie podmioty wpisane do rejestru. Zgodnie z art. 234 ust. 2 podmioty objęte obowiązkiem złożenia wniosku o wpis do rejestru, m.in. sprzedawca i pośrednik mogą prowadzić działalność po uzyskaniu wpisu do rejestru. W związku z powyższym proszę o wyjaśnienie na jakiej podstawie sprzedawca odpadów oraz pośrednik w obrocie odpadami do czasu utworzenia rejestru, mogą prowadzić działalność aby być w zgodzie z obowiązującymi przepisami.	
	Art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach mówi, że ustawy nie stosuje się do „niezanieczyszczonej gleby i innych materiałów...”. W związku z powyższym nasuwa się pytanie czy dla gleby, którą wywozi się na inny plac budowy (inne wskazanie niż w art. 2 pkt. 3), gdzie na pewno będzie wykorzystana zgodnie ze sztuką budowlaną i z zachowaniem wymagań projektowych może mieć zastosowanie art. 10 ustawy ?	Nie może, budowa to nie jest proces produkcyjny, a więc nie może powstawać produkt uboczny.
	Jak należy interpretować zapis „łącznie z nadzorem nad tego rodzaju działaniami” w definicji gospodarowania odpadami? Czy pod pojęciem „gospodarowanie odpadami” należy rozumieć również późniejsze postępowanie z miejscami odzysku odpadów?	Nadzór nad działaniami np. odzysku nie może być rozumiany jako wyłącznie działania kontrolne organów administracji, w tym inspekcji. Nadzór ten należy rozumieć między innymi jako określone przepisami działania mające na celu zabezpieczenie środowiska przed ewentualnym negatywnym oddziaływaniem na środowisko np. prowadzenie monitoringu składowisk odpadów, pomiary emisji, prowadzenie ewidencji odpadów.
Produkt uboczny i utrata statusu odpadów		
	art. 10 ust. 4-Czy zarówno uznanie przedmiotu lub substancji za produkt uboczny, jak i wyrażenie sprzeciwu następuje w drodze decyzji?	Uznanie przedmiotu za produkt uboczny – milcząca zgoda. Sprzeciw zgłasza się w formie decyzji.
	Czy w celu potwierdzenia spełniania warunku określonego w art. 10 pkt 4 ustawy organ może żądać przedstawienia wyników badań potwierdzających spełnianie wymogów określonych np. w Polskich Normach?	Tak. Szczegółowo o tym stanowi art. 11 ust. 3 ustawy o odpadach.
	Jak należy interpretować art. 11 ust. 4 ustawy, dotyczący terminu 3 miesięcy, w przypadku gdy zgłoszenie nie zawiera wszystkich informacji, o których mowa w przepisach lub złożone informacje są niewystarczające do przyjęcia zgłoszenia? Czy organ może wezwać	W przypadku gdy zgłoszenie nie zawiera wszystkich informacji, o których mowa w przepisach lub złożone informacje są niewystarczające do przyjęcia zgłoszenia, wówczas organ zgłasza sprzeciw w drodze decyzji. Podmiot po dokonaniu uzupełnień ma możliwość dokonania nowego zgłoszenia.

	podmiot do uzupełnienia zgłoszenia? Jeśli tak, to w jakim trybie?	
	Art.13 – w jaki sposób interpretować zakaz magazynowania produktów ubocznych w miejscu przeznaczonym do magazynowania odpadów? Czy może być to np. to samo pomieszczenie, ale inna półka, pojemnik?	Każdy przypadek należy rozpatrywać indywidualnie z uwzględnieniem warunków magazynowania uwzględnionych w decyzji. Odpady muszą być magazynowane odrębnie od produktów ubocznych.
	art. 13 ust 2 oraz art. 14 ust. 2 - Czy w sytuacji, w której substancja lub przedmiot, które przestały spełniać kryteria związane z utratą statusu odpadu oraz z utratą uznania ich za produkt uboczny i stały się odpadem, należy uwzględnić z powrotem w aktualnie obowiązujących decyzjach. W jakim trybie powinno nastąpić stwierdzenie utraty spełniania tych kryteriów? Czy w trybie zgłoszenia przez podmiot tego faktu organowi ochrony środowiska? W oparciu o jakie dokumenty - w jakim trybie – powinno nastąpić stwierdzenie ustania spełniania kryteriów uznania substancji lub przedmiotu za produkt uboczny oraz ustania spełniania kryteriów uznania utraty statusu odpadu.	Podmiot powinien wystąpić z wnioskiem o stosowną decyzję lub zmianę posiadanej decyzji – o ile jest wymagana – i ująć w nich te odpady.
	Zgodnie z art. 13 ust. 2 nowej ustawy o odpadach substancje lub przedmioty, które przestały spełniać warunki i wymagania produktu ubocznego, są odpadami. Jednym, z warunków uznania substancji lub przedmiotu za produkt uboczny jest pewne dalsze jego wykorzystanie (art. 10 pkt 1 nowej ustawy o odpadach). Jak zatem postępować w sytuacji, gdy na dany przedmiot lub substancję, uznaną za produkt uboczny, Strona zawrze umowę z odbiorcą na ilość mniejszą niż wytwarzana w ciągu roku? W związku z powyższym, czy możliwe jest jednoczesne przyjęcie zgłoszenia uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny (dla masy zakontraktowanej) i wydanie decyzji udzielającej pozwolenia na wytwarzanie odpadów (dla pozostałej ilości) – o ile jest wymagane?	Tak, istnieje możliwość jednoczesnego przyjęcia zgłoszenia uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny (dla masy zakontraktowanej) i wydania decyzji udzielającej pozwolenia na wytwarzanie odpadów (dla pozostałej ilości).
	Kto, w myśl art. 14 ustawy stwierdza, iż dany odpad utracił status odpadu i o jakich konkretnych przepisach Unii Europejskiej jest mowa w art. 14 ust.1 pkt 2 ustawy? Czy spełnianie norm PN-EN można uznać za spełnienie warunku dotyczącego wymagań określonych przez przepisy Unii Europejskiej? Czy wymagania, o	Akty UE określające kryteria utraty statusu odpadów: 1) rozporządzenie Komisji (UE) nr 1179/2012 z dnia 10 grudnia 2012 r. ustanawiające kryteria określające, kiedy stłuczka szklana przestaje być odpadem na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE,

	których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 powinny być spełnione łącznie?	2) rozporządzenie Rady (UE) nr 333/2011 zawierające kryteria utraty statusu odpadu przez złom żelaza, stali i aluminium. (dokument ten obowiązuje od dnia 9 października 2011 r.) Przepis art. 14 ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach wprost wskazuje, że wymagania mają być spełnione łącznie.
	art. 14- Czy utratę statusu odpadów należy zawrzeć również w zezwoleniach na przetwarzanie odpadów? Czy utrata statusu odpadów odbywa się na etapie wydawania / zmiany pozwolenia zintegrowanego / zezwolenia? Jeżeli przewidywana jest inna procedura to, w jakiej formie należy uznać utratę statusu odpadów?	Utrata statusu odpadów musi zostać uwzględniona w zezwoleniu na odzysk lub w pozwoleniu na wytwarzanie uwzględniającym odzysk lub pozwoleniu zintegrowanym.
	Czy utrata statusu odpadów wymaga uzyskania jakiś uzgodnień lub zgłoszenia?	Utrata statusu odpadów wymaga uwzględnienia w zezwoleniu na przetwarzanie odpadów.
	art. 14 ust. 2 - Który organ jest właściwy do powiadomienia go o utracie statusu odpadu?	Jw. – nie ma obowiązku powiadamiania.
	Niezanieczyszczona gleba, powstała w trakcie wykonywania np. wykopów pod fundamenty staje się odpadem z chwilą przekazania dalszemu odbiorcy np. do niwelacji terenu, w związku z tym czy odbiorca tej ziemi musi posiadać zezwolenie na zbieranie lub przetwarzanie odpadów? (art. 2 pkt. 3.), bądź czy możliwe jest w tej sytuacji zastosowanie art. 14 (utrata statusu odpadu)?	Aby możliwe było zastosowanie wyłączenia z zakresu ustawy o odpadach, spełnione muszą być trzy wymogi. Materiał musi być: • niezanieczyszczony; • wydobyty w trakcie prac budowlanych; • wykorzystany do celów budowlanych w stanie naturalnym w tym samym miejscu. Aby dany materiał mógł być wyłączony, wydobyty materiał musi być wykorzystany do celów budowlanych w tym miejscu. Plac budowy będzie zazwyczaj definiowany w odniesieniu do związanego z nim pozwolenia na budowę. Do przykładów uznawanych za będące „w miejscu” zaliczamy: • Projekt budowy 100 km autostrady, gdzie materiał wydobyty z jednego odcinka budowy jest wykorzystany w naturalnym stanie na tym samym odcinku budowy. • Glebę lub inny materiał tymczasowo wywieziony z miejsca, ale następnie przywieziony ponownie na miejsce do celów budowlanych (transport sam w sobie nie ma tutaj znaczenia). Pewność ponownego wykorzystania można wnioskować, na przykład, w oparciu o:

		• Projekty budowlane lub plany dla przedmiotowego miejsca. Mogą one zawierać szacunkowe dane dotyczące wydobywanych ilości oraz informacje, czy uzyskana zostanie nadwyżka czy niedobór tego materiału; • Warunki pozwoleń na budowę; • Plany gospodarowania odpadami z budowy lub rozbiórki, w stosownych przypadkach; • W przypadku zagospodarowania na szerszą skalę – ocenę oddziaływania na środowisko (OOS). Przepisy dotyczące gospodarowania odpadami mają zastosowanie do każdego materiału używanego w trakcie prac budowlanych, który nie spełnia łącznie powyższych trzech kryteriów. Zagadnienia odnoszące się w tym przypadku do produktów ubocznych i utraty statusu odpadów nie mają tu zastosowania (budowa nie jest procesem produkcyjnym).
	Czy do postępowań dotyczących uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny, o których mówi Dział I rozdział 5 ustawy mają zastosowanie przepisy rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów? A jeśli tak to, w jakim zakresie?	Co do zasady przedmiot uznany na mocy dyrektywy ramowej za produkt uboczny podlega rozporządzeniu (WE) nr 1907/2006 (REACH) gdyż wyłączenia określone w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 (REACH) mają zastosowanie wyłącznie do „odpadów”. Wszystkie wymogi określone w rozporządzeniu REACH (np. obowiązek rejestracji i przekazywania informacji) muszą w stosownych przypadkach zostać spełnione. Należy zauważyć, że załącznik V do rozporządzenia REACH zawiera zwolnienia z obowiązku rejestracji dotyczące produktów ubocznych. Należy zauważyć, że w rozporządzeniu REACH nie zdefiniowano pojęcia produktów ubocznych. Dokument zawierający wytyczne dotyczące załącznika V do rozporządzenia REACH, wydany przez Europejską Agencję Chemikaliów, odwołuje się do art. 5 dyrektywy ramowej zawierającego definicję produktów ubocznych.² Należy jednak podkreślić, że zwolnienia określone w załączniku V do rozporządzenia REACH mają zastosowanie wyłącznie pod warunkiem, że produkty uboczne nie są importowane lub wprowadzane do obrotu.
	Czy postępowanie w sprawie uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny powinno być prowadzone niezależnie od postępowania dotyczącego wydania lub zmiany pozwolenia	Tak, to odrębne postępowania, nie można uznać postępowania w sprawie wydania pozwolenia zintegrowanego jako zgłoszenia uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny. Uznanie przedmiotu lub substancji za produkt uboczny

² Dostępny pod adresem: http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/annex_v_en.pdf, str. 17.

	zintegrowanego / pozwolenia na wytwarzanie odpadów? Jaki powinien być tryb postępowania w sytuacji wystąpienia wytwórcy odpadu we wniosku o wydanie / zmianę pozwolenia o uznanie przedmiotu lub substancji za produkt uboczny? Jaki w powyższej sytuacji powinien być właściwy termin załatwienia sprawy?	następuje w odrębnym postępowaniu. W przypadku zgłoszenia - termin ewentualnego zgłoszenia sprzeciwu w drodze decyzji przez marszałka województwa to 3 m-ce.
	Czy przepisy dotyczące uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny można stosować np. do surowców wtórnych (papieru / szkła / tworzyw sztucznych) wysegregowanych z masy odpadów zmieszanych lub materiałów z remontów i rozbiórki, które mogą być wykorzystane ponownie?	W przypadku surowców wtórnych zastosowanie mogą mieć przepisy dotyczące utraty statusu odpadu (o ile są określone przepisy UE w tym zakresie – obecnie są dwa rozporządzenia dotyczące utraty statusu odpadów). Natomiast ze względu na brak procesu produkcyjnego przedmiotowe surowce wtórne w żadnym przypadku nie mogą być traktowane jako produkty uboczne. W przypadku materiałów z remontów i rozbiórki możemy mówić o przygotowaniu do ponownego użycia, materiały te również nie mogą być traktowane jako produkty uboczne (brak procesu produkcyjnego) .
	Czy za produkt uboczny można uznać przedmioty lub substancje przeznaczone do „termicznego przekształcenia” w celu produkcji energii? Jaki status powinny wówczas posiadać (paliwo czy może biomasa – w określonych przypadkach)? Kwestia ta wydaje się szczególnie istotna ze względu na konieczność określenia standardów emisyjnych, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 22 kwietnia 2011r. w sprawie standardów emisyjnych z instalacji (Dz. U. Nr 95, poz. 558).	Zagadnienie należy rozpatrywać indywidualnie. W określonych przypadkach substancje przeznaczone do termicznego przekształcania mogą być traktowane jako produkty uboczne. Wyjaśnienia w tej sprawie zostały zamieszczone na stronie internetowej MŚ: http://www.mos.gov.pl/g2/big/2011_09/bf04e3555293a3d0613bf5b8ee06c15f.pdf
Ewidencja, sprawozdawczość, baza danych o odpadach		
	Zgodnie z zapisami art. 237 ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach zbiorcze zestawienie danych (na podstawie art. 37 ust. 1 i 2 „starej” ustawy o odpadach) za lata 2012-2014 winno być sporządzane w oparciu o dotychczasowe przepisy, a w art. 250 ust. 1 BRAK wskazania przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 37 ust. 5 „starej” ustawy o odpadach, dotyczących zbiorczych zestawień danych o odpadach. Na stronach internetowych rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 8 grudnia 2010 roku w sprawie zakresu informacji oraz wzorów formularzy służących do sporządzania i przekazywania zbiorczych zestawień danych o odpadach (Dz. U. Nr 249, poz. 1674) figuruje jako akt nieobowiązujący. W załączeniu stosowny link.	Rozporządzenia dotyczące zbiorczego zestawienia danych, raportu wojewódzkiego i funkcjonowania bazy danych CSO i WSO na podstawie art. 237 i 238 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach są w zastosowaniu dla sprawozdań za lata 2012-2014.

	http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU20102491674	
	Czy rozporządzenie w sprawie zbiorczych zestawień danych o odpadach traci moc w dniu wejścia ustawy o odpadach ? Czy rozporządzenie w sprawie prowadzenia CSO i WSO oraz do przekazywania raportu wojewódzkiego tracą moc w dniu wejścia ustawy ?	Rozporządzenia dotyczące zbiorczego zestawienia danych, raportu wojewódzkiego i funkcjonowania bazy danych CSO i WSO na podstawie art. 237 i 238 (w szczególności art. 237 ust. 2 i 238 ust. 3) ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach są w zastosowaniu dla sprawozdań za lata 2012-2014.
	Czy Podmioty odbierające odpady komunalne od osób fizycznych mają wypełniać Dział 3. Zbiorcze zestawienie danych o rodzajach i ilościach odebranych odpadów komunalnych za lata 2012-2014? Jeśli tak, to do kiedy, szczególnie w świetle art. 75 ust. 1 pkt 2.	Podmioty odbierające odpady komunalne powinny wywiązywać się z obowiązków sprawozdawczych z zakresu odbierania odpadów komunalnych, o których mowa w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminie, w pozostałym zakresie obowiązuje te podmioty sprawozdawczość z ustawy o odpadach. Podmioty te są zwolnione z wypełniania Działu 3 zbiorczych zestawień danych o rodzajach i ilościach odebranych odpadów komunalnych za lata 2012-2014.
	Czy marszałek właściwy ma obowiązek przekazać zestawienia, (o których mowa w art. 73 i art. 75) które zostaną złożone po terminie 15 marca 2013 roku do WIOŚ celem wymierzenia kary administracyjnej, zgodnie z art. 200. Czy marszałek ma obowiązek informowania WIOŚ o podmiotach (o których mowa w art. 73 i art. 75), które nie wywiązały się z obowiązku sprawozdawczego.	Obowiązek nie jest określony literalnie w ustawie. Niezawiadomienie wioś przez marszałka byłoby traktowane jako niepoinformowanie o czynie który podlega pod przepisy sankcyjne – administracyjne kary pieniężne.
	Czy rozporządzenia w sprawie wzoru sprawozdań dot. gospodarki bateriami i akumulatorami tracą moc w dniu wejścia w życie ustawy.	Rozporządzenia dotyczące zbiorczego zestawienia danych, raportu wojewódzkiego i funkcjonowania bazy danych CSO i WSO na podstawie art. 237 i 238 (w szczególności art. 237 ust. 2 i 238 ust. 3) ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach są w zastosowaniu dla sprawozdań za lata 2012-2014. W tym przypadku ma zastosowanie art. 237 ust. 1 pkt 6 ustawy o odpadach.
	Czy marszałek województwa właściwy zobowiązany jest do wprowadzania danych ze sprawozdań i wykazów (o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 6 oraz art. 75 ust. 2 pkt 9 i 10 ustawy o odpadach) do bazy danych o bateriach i akumulatorach (zgodnie z art. 69 ust. 2 ustawy o bateriach i akumulatorach).	Zgodnie z art. 121 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666, z późn. zm.), do czasu utworzenia bazy danych marszałek województwa jest obowiązany do przedłożenia zbiorczego sprawozdania ze sprawozdań otrzymanych od przedsiębiorców, Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 15 kwietnia roku, w którym te sprawozdania zostały przekazane. Jednocześnie warto podkreślić, że art. 250 ust. 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach utrzymuje w mocy rozporządzenie wydane na podstawie art. 121 ust. 2 ustawy o bateriach i akumulatorach, nie dłużej jednak niż 24 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy o odpadach. Ze względu na powyższe uważa się, że marszałek województwa nadal powinien przekazywać Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska

		informacje zgodnie z obowiązującym wzorem sprawozdania wydanym na podstawie art. 121 ust. 2 ustawy o bateriach i akumulatorach.
	Jak należy interpretować przepis dotyczący terminowości prowadzenia ewidencji zgodnie z Art. 180. Kto wbrew obowiązkowi nie prowadzi ewidencji odpadów albo prowadzi tę ewidencję w sposób nieterminowy lub niezgodnie ze stanem rzeczywistym, podlega karze grzywny.	Zgodnie z art. 236 ust. 1 ustawy o odpadach do dnia 31 grudnia 2014 r. do ewidencji odpadów stosuje się przepisy dotychczasowe. Na podstawie przepisów dotychczasowych również można określić czy posiadacz odpadów terminowo prowadzi ewidencję czy też nie. Przykładowo, jeżeli w trakcie działań kontrolnych wioś u posiadacza odpadów stwierdza się że ewidencja jest prowadzona nie systematycznie i ze znaczącymi opóźnieniami (np. ponad 3 miesięcznymi) – wówczas należy stwierdzić, że posiadacz odpadów nie prowadzi ewidencji odpadów rzetelnie i sposób systematyczny.
	Czy posiadacze przydomowych oczyszczalni ścieków mają obowiązek składania zbiorczych zestawień danych o komunalnych osadach ściekowych (co do zasady takie oczyszczalnie mieszczą się w zakresie zwykłego korzystania ze środowiska).	Jeżeli względy techniczne wymagają opróżnienia zbiornika stanowiącego element przydomowej oczyszczalni ścieków z nieustabilizowanych osadów ściekowych oraz ze ścieków, wówczas jego opróżnianie prowadzi się analogicznie, jak opróżnianie zbiornika bezodpływowego, natomiast przedmiotowe nieustabilizowane osady są traktowane jako nieczystości ciekłe. Zatem posiadacze przydomowych oczyszczalni ścieków nie mają obowiązku składania zbiorczych zestawień danych o komunalnych osadach ściekowych.
	Skoro zmiana wprowadzona przez art. 206 pkt. 3 wchodzi w życie po upływie 36 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, to od kiedy powstaje obowiązek sprawozdawczy wójta, burmistrza i prezydenta miasta z realizacji zadań z zakresu gospodarowania odpadami komunalnymi.	Obowiązek sprawozdawczy z realizacji zadań z zakresu gospodarowania odpadami komunalnymi został nałożony na wójta, burmistrza i prezydenta miasta, został nałożony już od tego roku na podstawie nowelizacji ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminie z dnia 1 lipca 2011 r.
	Zakładając, że sprawozdania, o których mowa w pytaniu 13 już obowiązują, jednocześnie biorąc pod uwagę, że art. 238 wskazuje termin 36 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy na stworzenie BDO, z kolei art. 206 pkt. 3, wprowadzający przekazywanie marszałkowi województwa za pośrednictwem Bazy sprawozdań z zakresu gospodarowania odpadami komunalnymi, również wchodzi po 36 miesiącach, czy dane ze sprawozdań przekazywanych do tego czasu w wersji papierowej do marszałka województwa również powinny być uwzględnione w Bazie danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami.	Nie ma przepisu, który by taki obowiązek nakładał.
	Czy kiedy wejdzie w życie art. 206 pkt. 3, wójt, burmistrz, prezydenta miasta będzie przekazywać sprawozdania z zakresu gospodarowania odpadami komunalnymi tylko za pośrednictwem Bazy, czy również w wersji papierowej.	Nie, sprawozdanie będzie przekazywane wyłącznie za pośrednictwem bazy danych.

Czy sprawozdania z zakresu gospodarowania odpadami komunalnymi, powinny być przekazywane przez wójta, burmistrza i prezydenta miasta marszałkowi województwa właściwemu ze względu na podział administracyjny, czy marszałkowi, którego wojewódzki plan gospodarki odpadami obejmował daną gminę? Czy wobec tego Miasto Jaworzno, należące do województwa śląskiego, objęte systemem gospodarowania odpadami komunalnymi przez uchwałę w sprawie wykonania Planu Gospodarki Odpadami Województwa Małopolskiego, powinno przesłać sprawozdanie do marszałka województwa śląskiego czy do marszałka województwa małopolskiego.	Ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie definiuje, który marszałek jest właściwy, zatem wydaje się, że powinien to być marszałek województwa, na terenie którego położona jest gmina.
Czy starostowie z terenu danego województwa, do czasu utworzenia BDO przekazują do marszałka danego województwa kopię wydanego zezwolenia na zbieranie lub przetwarzanie odpadów? Jeżeli przekazują to, w jakiej formie, papierowej czy elektronicznej	Zgodnie z art. 80 ust 4 organy właściwe do wydania decyzji w zakresie gospodarki odpadami oraz innych decyzji wydawanych na podstawie niniejszej ustawy przekazują do właściwego marszałka województwa – w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia w którym decyzja stała się ostateczna – kopie ostatecznych decyzji w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne – w celu umieszczenia ich w BDO. Wskazane jest zatem aby ww. decyzje były przekazywane do marszałka województwa już w chwili obecnej. W momencie utworzenia BDO marszałek umieści te decyzje w bazie danych.
Kto jest obowiązany do przedłożenia marszałkowi województwa, zgłoszenia zmiany klasyfikacji odpadów niebezpiecznych na odpady inne niż niebezpieczne - posiadacz odpadów (czy tylko wytwórca odpadów).	Zgodnie z art. 8 posiadacz odpadów.
art. 75 ust.1 mówi, że roczne sprawozdanie o wytwarzanych odpadach i o gospodarowaniu odpadami sporządza: 1) wytwórca obowiązany do prowadzenia ewidencji odpadów; 2) prowadzący działalność polegającą na gospodarowaniu odpadami, z wyłączeniem prowadzącego odbieranie odpadów komunalnych. Natomiast w art. 237 zapisano, że podmioty, o których mowa w art. 73 i art. 75, obowiązane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy do sporządzania i składania: 1) zbiorczych zestawień danych o rodzajach i ilości odpadów, o sposobach gospodarowania nimi oraz o instalacjach i urządzeniach	Podmioty odbierające odpady komunalne powinny wywiązywać się z obowiązków sprawozdawczych z zakresu odbierania odpadów komunalnych, o których mowa w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminie, w pozostałym zakresie obowiązuje te podmioty sprawozdawczość z ustawy o odpadach.

służących do odzysku i unieszkodliwiania tych odpadów – na podstawie art. 37 ust. 1 i 2 ustawy, o której mowa w art. 252, – sporządzają i składają je, za lata 2012–2014, stosując przepisy dotychczasowe, z tym że ten, kto wbrew obowiązkowi, nie sporządza i nie przekazuje tych zbiorczych zestawień danych, sprawozdań lub wykazu zakładów przetwarzania lub wykonuje ten obowiązek nieterminowo lub niezgodnie ze stanem rzeczywistym podlega karze, o której mowa w art. 200. Czy wobec powyższego podmioty odbierające odpady komunalne powinny wypełnić Dział 3 zbiorczego zestawienia danych o rodzajach i ilościach odebranych odpadów komunalnych?	
art. 250 - nie zachowuje w mocy dotychczasowych rozporządzeń: w sprawie wzorów formularzy służących do sporządzania i przekazywania zbiorczych zestawień danych - art. 37 ust. 5, zasad sporządzania raportu wojewódzkiego oraz wzoru formularza na którym raport ten ma być sporządzony oraz terminu przekazywania tego raportu - art. 37 ust. 11, niezbędnego zakresu informacji objętych obowiązkiem zbierania i przetwarzania oraz sposobu prowadzenia Centralnej i Wojewódzkiej Bazy Danych – art. 37 ust. 12 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku o odpadach. Art. 236 ust. 1 ustawy o odpadach z 14 grudnia 2012 roku mówi, że do dnia 31 grudnia 2014 r. do ewidencji odpadów stosuje się przepisy dotychczasowe, stosownie w art. 250 ust. 1 przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 36 ust. 13 (zwolnienia z obowiązku prowadzenia ewidencji) ust. 14 (dokumenty na potrzeby ewidencji) ustawy odpadach z 2001 r. zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych odpowiednio na podstawie art. 66 ust. 5, 66 ust.1. Czy z tego wynika że rozporządzenie w sprawie zbiorczych zestawień danych i prowadzenia CSO i WSO oraz raportu wojewódzkiego tracą moc z dniem wejścia w życie ustawy?	Rozporządzenia dotyczące zbiorczego zestawienia danych, raportu wojewódzkiego i funkcjonowania bazy danych CSO i WSO na podstawie art. 237 i 238 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach są w zastosowaniu dla sprawozdań za lata 2012-2014.
Czy sprawy wszczęte z uwagi na nieprzekazanie zbiorczego zestawienia danych (zgodnie z treścią obowiązku opisanego w art. 37 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku o odpadach) za lata	W tym przypadku ma zastosowanie art. 246 ustawy o odpadach. Natomiast, zgodnie z art. 237 dla sprawozdań za lata 2012-2014 stosuje się przepisy art. 200 dot. administracyjnej kary pieniężnej.

	2009-2011 na mocy przepisów dotychczasowych i niezakończone przed wejściem w życie nowej ustawy o odpadach podlegają umorzeniu przez marszałka województwa?	
	W jakim przypadku ma zastosowanie art. 237 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (do złożonych zbiorczych zestawień danych, o których mowa w ust. 1 stosuje się przepisy dotychczasowe) czy dotyczy on stosowania kar pieniężnych, wydawania decyzji o korektę sprawozdań czy innych zagadnień.	Art. 237 ust. 2 ma zastosowanie do przepisów art. 37 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach oraz wzorów formularzy zbiorczych zestawień danych o odpadach. Stosowanie przepisów sanacyjnych jest określone zarówno w art. 237 ust. 1 oraz w art. 246.
	Jakie obecnie obowiązują zasady prowadzenia wojewódzkiej bazy danych o odpadach, a w szczególności dotyczące weryfikacji zbiorczych zestawień danych? Czy należy sporządzić raport wojewódzki za rok 2012 i przekazać go Ministrowi Środowiska do końca czerwca 2013 r., czy zgodnie już z nowymi przepisami marszałek weryfikuje informacje zawarte w sprawozdaniach w terminie do końca września?	Zgodnie z art. 238 ust. 3 do centralnej i wojewódzkiej bazy danych stosuje się przepisy dotychczasowe. Raport wojewódzki powinien być przekazany do końca II kwartału.
	Czy po wejściu w życie nowej ustawy o odpadach ewidencję należy prowadzić w oparciu o nowe procesy odzysku określone w tej ustawie? Art. 236 ust. 1 mówi, że do 31 grudnia 2014 do ewidencji odpadów stosuje się przepisy dotychczasowe. Tym samym czy sprawozdania wynikające z art. 237 mają być sporządzane za lata 2012 -2014 na starych zasadach uwzględniając np. procesy odzysku R14 i R15.	W okresie dostosowawczym (dwa lata od dnia wejścia w życie ustawy i uzyskania przez posiadaczy odpadów nowych decyzji) rekomenduje się stosowanie w dokumentach ewidencyjnych nowych oznaczeń procesów z podaniem w nawiasach oznaczeń „starych”. Za rok 2012 w zbiorczym zestawieniu danych powinny być stosowane zasady dotychczasowe w tym oznaczenia procesów dotychczasowe. Natomiast za lata 2013 – 2014 należy stosować przepis dotychczasowe z nowymi oznaczeniami procesów R i D (ma to ścisły związek z wejściem w życie ustawy o odpadach).
	W jakim terminie marszałek województwa weryfikuje zbiorcze zestawienia danych za lata 2012-2014? Czy obowiązuje termin określony w nowej ustawie do 30 września, czy zgodnie z dotychczasowymi przepisami do 30 czerwca?	Raport wojewódzki powinien być przekazany do końca II kwartału.
	Czy raport wojewódzki ma zostać przesłany za lata 2012 -2014 na starych zasadach czyli do końca czerwca?	Raport wojewódzki powinien być przekazany do końca II kwartału.
	Mając na uwadze art. 237 nowej ustawy o odpadach, pojawia się wątpliwość, czy odbierający odpady komunalne nadal są zobowiązani do wykazywania w zbiorczych zestawieniach danych o odpadach ilości i rodzajów odebranych odpadów komunalnych, ponieważ, zgodnie z art. 75 ww. ustawy, posiadacze nie muszą składać zbiorczego zestawienia danych o odpadach.	Podmioty odbierające odpady komunalne powinny wywiązywać się z obowiązków sprawozdawczych z zakresu odbierania odpadów komunalnych, o których mowa w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminie, w pozostałym zakresie obowiązuje te podmioty sprawozdawczość z ustawy o odpadach.

W związku z art. 237 ust. 2 nowej ustawy o odpadach pojawia się pytanie w jaki sposób marszałek województwa wzywa do przedłożenia korekty zbiorczego zestawienia danych o odpadach? Na piśmie czy w formie decyzji?	Na zasadach dotychczasowych.
Na podstawie, jakich sprawozdań marszałek ma gromadzić informacje w BDO o podmiotach odbierających odpady komunalne (...) (art. 75 ust. 2 pkt 15) skoro prowadzący odbieranie odpadów komunalnych są wyłączeni z obowiązku przedkładania sprawozdań z gospodarki odpadami (art. 75 ust 1 pkt 2) ? Przedmiotowych danych nie zawiera również sprawozdanie wójta, burmistrza i prezydenta miasta przedkładane marszałkowi województwa na podstawie ustawy o utrzymaniu porządku i czystości w gminach.	Podmioty odbierające odpady komunalne powinny wywiązywać się z obowiązków sprawozdawczych z zakresu odbierania odpadów komunalnych, o których mowa w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminie, w pozostałym zakresie obowiązuje te podmioty sprawozdawczość z ustawy o odpadach.
W art. 250 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach brak odniesienia do niektórych przypisów np.: - brak art. 37 ust. 5 dotyczącego wzorów formularzy służących do sporządzania zbiorczych zestawień danych o odpadach; - brak art. 37 ust. 11 dotyczącego rozporządzenia związanego ze sporządzeniem raportu wojewódzkiego wraz z terminem przekazania tego raportu. Nasuwa się pytanie, czy sporządzenie i przesłanie raportu wojewódzkiego dotyczącego wytwarzania i gospodarowania odpadami oraz sporządzenie zbiorczych zestawień danych o odpadach ma odbywać się w oparciu o przepisy dotychczasowe?	Rozporządzenia dotyczące zbiorczego zestawienia danych, raportu wojewódzkiego i funkcjonowania bazy danych CSO i WSO na podstawie art. 237 i 238 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach są w zastosowaniu dla sprawozdań za lata 2012-2014.
Czy, w świetle aktualnie obowiązującej ustawy można karać posiadaczy odpadów, którzy pomimo obowiązku nie złożyli za lata 2009-2011 zbiorczych zestawień danych o odpadach i nie zostało wobec nich wszczęte postępowanie administracyjne. Jeżeli jest to możliwe to który z organów winien takie postępowanie prowadzić marszałek województwa czy też wojewódzki inspektor ochrony środowiska?	Skoro postępowania nie zostało wszczęte to nie.
Art. 200 ustawy stanowi, „Jeżeli podmiot, wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 76, nie składa sprawozdania, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości 500 zł”, natomiast art. 237 wskazuje Podmioty, o których mowa w art. 73 i art. 75, obowiązane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy do	W przypadku spraw wszytych i niezakończonych ma zastosowanie art. 246 ustawy o odpadach. Natomiast, zgodnie z art. 237 dla sprawozdań za lata 2012-2014 stosuje się przepisy art. 200 dot. administracyjnej kary pieniężnej. Do zbiorczych zestawień danych za lata 2012-2014 zgodnie z art. 237 ma zastosowanie art. 200 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

sporządzania i składania: 1. zbiorczych zestawień danych o rodzajach i ilości odpadów, o sposobach gospodarowania nimi oraz o instalacjach i urządzeniach służących do odzysku i unieszkodliwiania tych odpadów - na podstawie art. 37 ust. 1 i 2 ustawy, o której mowa w art. 252,..... a) sprawozdań - na podstawie art. 4 ust. 5, art. 10 ust. 1 i 2 oraz art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, b) sprawozdań - na podstawie art. 7 ust. 1 i art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, c) sprawozdań - na podstawie art. 15 ust. 1, art. 30 ust. 1 i art. 38 ust. 3 ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, d) sprawozdań - na podstawie art. 24 ust. 1, art. 31 ust. 1, art. 51 ust. 1, art. 56 ust. 1 i art. 67 ust. 1 oraz wykazu zakładów przetwarzania, o którym mowa w art. 33 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, e) sprawozdań - na podstawie art. 34 ust. 2, art. 35 ust. 1, art. 36 ust. 4, art. 37 ust. 6, art. 41 ust. 3, art. 59 ust. 3 i art. 64 ust. 5 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach -sporządzają i składają je, za lata 2012-2014, stosując przepisy dotychczasowe, z tym że ten, kto wbrew obowiązkowi, nie sporządza i nie przekazuje tych zbiorczych zestawień danych, sprawozdań lub wykazu zakładów przetwarzania lub wykonuje ten obowiązek nieterminowo lub niezgodnie ze stanem rzeczywistym podlega karze, o której mowa w art. 200. 2.Do złożonych zbiorczych zestawień danych i sprawozdań, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe. Jakie działania należy podjąć jeżeli podmiot nie złożył zbiorczych zestawień danych, a jakie w przypadku złożenia nieterminowego? Skoro ust. 2 art. 237 wskazuje, że do złożonych zbiorczych zestawień stosuje się przepisy dotychczasowe, a jakie należy stosować w przypadku nieterminowego ich złożenia.	
Czy wzory zbiorczych zestawień danych o odpadach oraz o pojazdach wycofanych z eksploatacji są ważne? Na stronie	Rozporządzenia dotyczące zbiorczego zestawienia danych, raportu wojewódzkiego i funkcjonowania bazy danych CSO i WSO na podstawie art. 237

	internetowej Sejmiku rozporządzenia są wskazane jako uchylone.	i 238 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach są w zastosowaniu dla sprawozdań za lata 2012-2014.
Plany gospodarki odpadami		
	W dziale III dotyczącym planów gospodarki odpadami nie ma zapisu zgodnie z którym zarządy województw mogłyby opiniować krajowy plan gospodarki odpadami. Analogicznie jak było to w poprzedniej ustawie o odpadach.	Zgodnie z art. 36 ust. 7 i 8 będzie zapewniony udział społeczeństwa, w ramach tego zarządy województw będą mogły zgłaszać uwagi. Ponadto, niezależnie od przepisu, projekt będzie przesyłany do opinii zarządów województw.
	art. 38 ust. 3 pkt 1) czy w świetle tego przepisu w przypadku zmiany granic regionów gospodarki odpadami spowodowanych przeniesieniem gminy do innego regionu będzie wymagana tylko zmiana uchwały w sprawie wykonania planu czy także całego dokumentu? Wątpliwość wynika z faktu, że w sytuacji dokonania zmiany w samej uchwale w sprawie wykonania planu, dokument tj. plan gospodarki odpadami będzie z tą uchwałą niezgodny.	W takim przypadku musi być przeprowadzona aktualizacja wpgo.
	art. 228 ust. 2 Uchwała w sprawie wykonania planu zachowuje moc do czasu aktualizacji wojewódzkiego planu gospodarki odpadami i może być zmieniana na podstawie niniejszej ustawy. Czy oznacza to możliwość dokonywania zmiany samej uchwały w sprawie wykonania planu (aktu prawa miejscowego) zgodnie z art. 38 ust. 3 bez wykonania aktualizacji planu gospodarki odpadami?	Zależy o jaką zmianę chodzi. Jeżeli w zakresie zmiany podziału na regiony to musi być przeprowadzona również aktualizacja wpgo. Jeżeli chodzi o przypadek określony w art. 38 ust. 3 pkt 2 (zakończenie budowy instalacji regionalnej określonej w wpgo) to można zmienić samą uchwałę.
	W myśl art. 38 ust. 3 pkt 1) uchwała w sprawie wykonania wojewódzkiego planu gospodarki odpadami podlega obligatoryjnej zmianie w przypadku zmiany podziału na regiony gospodarki odpadami komunalnymi. Zmiana kształtu regionów gospodarki odpadami powoduje konieczność ponownego sporządzenia odpowiednich bilansów masowych wytwarzanych odpadów komunalnych i tym samym określenia w planie nowych mierzalnych celów dla poszczególnych regionów gospodarki odpadami komunalnymi. Zasadne jest, aby kształt nowych regionów był wynikiem przeprowadzonych konsultacji społecznych i ustaleń pomiędzy gminami. Obowiązek podjęcia uchwały w sprawie wykonania planu w przypadku jego aktualizacji wynika z art. 38 ust. 1 ww. ustawy, zgodnie, z którym wraz z uchwaleniem wojewódzkiego planu gospodarki odpadami sejmik województwa podejmuje uchwałę w	Nie, art. 35 ust. 4 ustawy o odpadach wskazuje, że wpgo zawierają podział na regiony ze wskazaniem gmin. W takim przypadku musi być przeprowadzona aktualizacja wpgo.

	sprawie jego wykonania. Czy wobec powyższego, na podstawie wyżej przytoczonego przepisu art. 38 ust. 3 pkt 1), możliwe jest dokonanie zmiany przebiegu granic regionów i tym samym dokonanie zmiany uchwały w sprawie wykonania planu bez przeprowadzania aktualizacji wojewódzkiego planu gospodarki odpadami?	
	Z przepisu art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 1 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2011 r. Nr 152, poz. 897) wynika, że uchwała w sprawie wykonania planu podlega zmianie w przypadku zakończenia budowy instalacji spełniającej wymagania dotyczące regionalnej instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych (ripok), dla której przed dniem wejścia w życie ustawy wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach lub decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu Czy wobec art. 38 ust. 3 pkt. 2) ustawy o odpadach obligatoryjne dokonanie zmiany w uchwale w sprawie wykonania planu bez przeprowadzenia jego aktualizacji ma następować w każdym przypadku zakończenia budowy instalacji spełniającej wymagania dotyczące ripok określonej w wojewódzkim planie gospodarki odpadami niezależnie od tego czy dla instalacji została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach lub decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w terminie do końca 2011 roku?	Jeżeli instalacja została zaplanowana w wpgo jako RIPOK to tak.
	Biorąc pod uwagę art. 229 i 230 nowej ustawy o odpadach, proszę wyjaśnić czy instalacje przewidziane do zastępczej obsługi poszczególnych regionów, określone w uchwałach w sprawie wykonania wojewódzkich planów gospodarki odpadami, stają się również instalacjami przewidzianymi do zastępczej obsługi poszczególnych regionów w rozumieniu nowej ustawy o odpadach.	Tak - biorąc pod uwagę art. 228 ust. 2 ustawy o odpadach.
	38 ust. 3 – czy dopuszczalne jest uwzględnienie w uchwale w sprawie wykonania Planu instalacji, która spełnia wymagania instalacji regionalnej, a która nie została uwzględniona w Planie gospodarki odpadami?	Nie - wymaga aktualizacji planu, z wyjątkiem przepisu przejściowego w art. 16 ustawy z dnia 1 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw.
	38 ust 3 – czy dopuszczalne jest uwzględnienie w uchwale w sprawie wykonania Planu instalacji do zastępczej obsługi regionu, która nie	Nie. Wymaga aktualizacji planu.

	spełnia wymagania instalacji regionalnej, a która nie została uwzględniona w Planie gospodarki odpadami?	
	W przypadku zakończenia budowy instalacji spełniającej wymagania dotyczące regionalnej instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych, dla której we wskazanym okresie uzyskano określone decyzje, obligatoryjnie dokonuje się odpowiedniej zmiany w uchwale w sprawie wykonania wojewódzkiego planu gospodarki odpadami? Czy wymagany jest wniosek w tej sprawie, czy organ ma zaktualizować uchwałę z urzędu?	Brak jest odrębnej procedury – to nie jest decyzja wydawana na wniosek lub z urzędu. Projekt odpowiedniej zmiany w uchwale będzie mógł być jednak przygotowany jeżeli organ będzie miał wiedzę nt. zakończenia budowy takiej instalacji.
	Czy instalacja, o której mowa w art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 1 lipca 2011 r., powinna zostać uwzględniona w uchwale w sprawie wykonania wojewódzkiego planu gospodarki odpadami jako instalacja regionalna, czy też dopuszczalne jest jej uwzględnienie jako instalacji przewidzianej do zastępczej obsługi regionu a nie instalacji regionalnej? Art. 16 ust. 3 zdanie trzecie ustawy z dnia 1 lipca 2011 r. nie wyraża wprost obowiązku uwzględnienia takiej instalacji w uchwale w sprawie wykonania wojewódzkiego planu gospodarki odpadami jako instalacji regionalnej? Czy zestawienie treści art. 16 ust. 3 zdanie trzecie i art. 16 ust. 3 zdanie pierwsze tej ustawy wskazuje na powinność, co do zasady uwzględnienia takiej instalacji jako instalacji regionalnej?	Tylko jako instalacja regionalna. Instalacje funkcjonujące wskazane w uchwale w sprawie wykonania powinny mieć taki status jaki mają w wpgo.
Odpady wydobywcze		
	Czy kierownik obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych musi uzyskać nowe uprawnienia (o których mowa w art. 167 ustawy o odpadach), z uwagi na 3 miesięczny termin dostosowania do znowelizowanej ustawy o odpadach wydobywczych. Czy dotychczas posiadane świadectwo kwalifikacji w zakresie składowania odpadów zachowuje ważność w stosunku do kierownika obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. <i>(Ustawa z dnia 16 listopada 2012 r. o zmianie ustawy o odpadach wydobywczych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2012, Poz. 1513))</i>	Zgodnie z art. 245 ustawy o odpadach zachowują ważność uzyskane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy świadectwa stwierdzające kwalifikacje w zakresie gospodarowania odpadami wydane na podstawie art. 49 ustawy, o której mowa w art. 252. Ponadto, przepisy dotyczące obowiązku posiadania świadectwa stwierdzającego kwalifikacje w zakresie gospodarowania odpadami (określone w ustawie o odpadach wydobywczych) nie były przedmiotem nowelizacji ustawy – więc 3 miesięczny termin dostosowania do znowelizowanej ustawy o odpadach wydobywczych nie odnosi się do ww. kwestii.
	Czy decyzja zatwierdzająca program gospodarowania odpadami wydobywczymi może być za zgodą strony zmieniona, na wniosek tej strony.	Tak.

	<i>(Ustawa z dnia 16 listopada 2012 r. o zmianie ustawy o odpadach wydobywczych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2012, Poz. 1513))</i>	
	Czy przedłożenie przez posiadacza odpadów pisemnego oświadczenia na temat planowanych zmian w programie gospodarowania odpadami wydobywczymi skutkuje wydaniem przez organ decyzji w sprawie zmiany decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi (art. 12 ust. 4 i ust. 5). <i>(Ustawa z dnia 16 listopada 2012 r. o zmianie ustawy o odpadach wydobywczych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2012, Poz. 1513))</i>	Przepis art. 12 ustawy o odpadach wydobywczych odnosi się do szczególnej sytuacji – przeprowadzenia przeglądu programu gospodarowania odpadami wydobywczymi, który odbywa się co 5 lat (nie dotyczy innych przypadków zmian decyzji). Zmiana decyzji nie jest konieczna, chyba że strona o to wnosi - przepisy szczególne nie sprzeciwiają się zmianie takiej decyzji. W przypadku, gdy na skutek przeglądu zaistnieje konieczność dokonania zmian, o których mowa w art. 17 ustawy należy przedłożyć do zatwierdzenia nowy program gospodarowania odpadami wydobywczymi.
	Czy i w jaki sposób posiadacz odpadów obowiązany do uzyskania decyzji zatwierdzających program gospodarowania odpadami wydobywczymi lub zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych powinien uregulować sprawę dot. odzysku odpadów wydobywczych? Zgodnie z art. 45 ust. 1 pkt 6 ww. ustawy, posiadacz odpadów obowiązany do uzyskania decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi lub zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, jest zwolniony z obowiązku uzyskania zezwolenia na przetwarzanie odpadów.	Zwolnienie z obowiązku uzyskania zezwolenia na przetwarzanie odpadów dotyczy takiego zakresu, który jest uregulowany decyzjami z ustawy o odpadach wydobywczych. W związku z powyższym w zakresie nieuregulowanym w przedmiotowych decyzjach konieczne jest uzyskanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów.
	Art 45 ust 1 pkt 6 – czy posiadacz odpadów zobowiązany do uzyskania decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi jest zwolniony z obowiązku uzyskania zezwolenia na odzysk odpadów wydobywczych, skoro ustawa o odpadach wydobywczych nie definiuje pojęcia odzysku?	Zwolnienie z obowiązku uzyskania zezwolenia na przetwarzanie odpadów dotyczy takiego zakresu, który jest uregulowany decyzjami z ustawy o odpadach wydobywczych. W związku z powyższym w zakresie nieuregulowanym w przedmiotowych decyzjach konieczne jest uzyskanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów.
Składowiska		
	Czy w świetle zapisów art. 105 ustawy o odpadach oraz par. 7 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 stycznia 2013 r. w sprawie kryteriów oraz procedur dopuszczania odpadów do składowania na składowisku odpadów danego typu (Dz.U. z 2013 roku, poz. 38) można na składowisku odpadów umieszczać zmieszane odpady komunalne? Kryteria dopuszczenia tych odpadów	Przepisu § 7 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 stycznia 2013 r. w sprawie kryteriów oraz procedur dopuszczania odpadów do składowania na składowisku odpadów danego typu (Dz.U. poz. 38), zgodnie z którym wejście w życie kryteriów przyjęcia na składowisko odpadów określonych w zał. 4 do tego rozporządzenia, określone zostało na rok 2016, nie można utożsamiać z faktem braku konieczności przetworzenia odpadów komunalnych. Konieczność

	do składowania na składowisku odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne obowiązywać będą dopiero od 1 stycznia 2016 r.?	przetwarzania odpadów komunalnych wynika zarówno z przepisów ustawy o odpadach (w tym 105) ale przede wszystkim z ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, a także rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 11 września 2012 r. w sprawie mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych. Zatem w pierwszej kolejności należy dążyć do takiego zapewnienia przetwarzania odpadów komunalnych, aby w roku 2016 odpady (stabilizat) kierowane po przekształceniu do składowania spełniały przewidziane prawem kryteria przyjęcia do składowania.
	Zwraca się uwagę na rozbieżność zapisów art. 124 ustawy o odpadach, który mówi o tytule prawnym zarządzającego składowiskiem odpadów do całej nieruchomości na której znajduje się składowisko odpadów wraz ze wszystkimi instalacjami i urządzeniami związanymi z prowadzeniem tego składowiska, natomiast art. 184 ust. 2 pkt 3 ustawy Prawo ochrony środowiska mówi o tytule prawnym do instalacji (a nie nieruchomości).	Brak rozbieżności. Przepis ustawy o odpadach dotyczy składowisk odpadów i jest przepisem szczególnym w stosunku do przepisów ustawy – Prawo ochrony środowiska.
	Zgodnie z art. 240 ust. 1 zarządzający istniejącym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy składowiskiem odpadów jest obowiązany złożyć wniosek o wydanie decyzji zatwierdzającej instrukcję prowadzenia składowiska odpadów w terminie 2 lat od wejścia w życie niniejszej ustawy – czy w świetle niniejszego artykułu w chwili złożenia do urzędu marszałkowskiego wniosku o zmianę decyzji zatwierdzającej instrukcję eksploatacji składowiska wydanej na podstawie starej ustawy o odpadach - urząd marszałkowski jest zobowiązany wezwać Wnioskodawcę do dostosowania przedłożonego wniosku tj. do złożenia wniosku o uzyskanie decyzji na prowadzenie składowiska na podstawie nowej ustawy o odpadach czy należy zmienić zgodnie z wnioskiem decyzję zatwierdzającą instrukcję eksploatacji składowiska tylko we wnioskowanym zakresie dając tym samym Inwestorowi zgodnie z art. 240 ust. 1 nowej ustawy o odpadach termin dwóch lat na uzyskanie nowej decyzji zatwierdzającej instrukcję prowadzenia składowiska.	Postępowanie o zmianę należy umorzyć, gdyż zmienił się stan prawny i zmiana jest niemożliwa w świetle orzecznictwa dotyczącego stosowania art. 155 Kpa. a zarządzający składowiskiem odpadów, co wynika wprost z art. 240 ust. 1, obowiązany jest złożyć wniosek o wydanie (nowej) decyzji zatwierdzającej instrukcję prowadzenia składowiska odpadów.
	Czy w świetle art. 136 w związku z art. 243 zmienionej ustawy o odpadach, Zakład Zagospodarowania Odpadów (zakład budżetowy) będący jednostką organizacyjną Międzygminnego Związku Celowego będzie mógł być bez konieczności jego przekształcenia w	Przekształcenie jest konieczne. Bez przeprowadzenia przekształcenia podmiot będzie działał niezgodnie z przepisami prawa. Ustawa o odpadach nie przewiduje wyjątków.

	podmiot niebędący taką jednostką, podmiotem zarządzającym składowiskiem odpadów, wybudowanym w ramach umowy o dofinansowanie Projektu realizowanego z RPO? Przedmiotowa umowa nie przewidywała zmiany lub przekształcenia Zakładu Zagospodarowania Odpadów w jednostkę niebędącą jednostką sektora finansów publicznych. Zgodnie z wnioskiem będącym integralną częścią realizowanej umowy, trwałość zrealizowanego Projektu miał zapewnić utworzony przez MZC w tym celu zakład budżetowy. Zmiana formy prawnej i powierzenie zarządzania składowiskiem odpadów, które jest jednym z wielu elementów budowanego zakładu, podmiotowi niebędącemu jednostką sektora finansów publicznych, lub też przekazanie elementu składowiska innemu spełniającemu kryterium ustawy o odpadach podmiotowi, niesie ryzyko utraty dofinansowania.	
	Zgodnie z art. 42 ust. 5 ustawy do wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów (w przypadku składowisk i instalacji termicznego przekształcania odpadów) dołącza się świadectwo stwierdzające kwalifikacje w zakresie gospodarowania odpadami. Biorąc pod uwagę, że w przepisie jest mowa o świadectwie a nie o kopii świadectwa, czy organ powinien żądać oryginału dokumentu? Warto wspomnieć, że analogiczna sytuacja występuje w przypadku decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.	Może być dołączona kopia potwierdzona za zgodność z oryginałem.
	Czy w przypadku składowiska posiadającego zatwierdzoną instrukcję eksploatacji składowiska na podstawie uprzednio obowiązujących przepisów wraz ze złożeniem wniosku o wyrażenie zgody na zamknięcie części składowiska konieczna jest zmiana instrukcji? Co oznacza zawarte w art. 146 ust. 4 ustawy określenie, „jeżeli wymaga”?	Ze względu na fakt, że instrukcja prowadzenia składowiska obejmuje również fazę poeksploatacyjną – należy złożyć wniosek o zatwierdzenie (nowej) instrukcji prowadzenia składowiska. W przypadku art. 146 ust. 4, jeżeli działania jakie zostaną podjęte podczas zamykania składowiska będą inne niż określone w już instrukcji lub nie będą określone, należy złożyć wniosek o zatwierdzenie nowej instrukcji prowadzenia.
	Czy odpady przeznaczone do odzysku do tworzenia warstw izolacyjnych na składowisku muszą spełniać warunki określone w art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy o odpadach?	Szczegółowe wymagania dotyczące warstw izolacyjnych określone są w rozporządzeniu (obecnie do czasu wydania nowego – w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 marca 2003 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących lokalizacji, budowy, eksploatacji i zamknięcia, jakim powinny odpowiadać poszczególne typy składowisk odpadów (Dz.U. Nr 61, poz. 549 oraz z 2009 r. Nr 39, poz. 320). Generalnie odpady, które zostały dopuszczone do wykorzystania do wykonywania warstwy izolacyjnej spełniają kryteria określone dla odpadów obojętnych przy przyjęciu do składowania na składowiska odpadów

		obojętnych (rozporządzenie Ministra Gospodarki).
	Czy w przypadku niespełniania przez zarządzającego składowiskiem warunku określonego w art. 136 ustawy, organ może odmówić wydania lub zmiany pozwolenia zintegrowanego?	Tak, ale po 23 stycznia 2014 r. – termin wynikający z przepisu przejściowego - art. 243 zobowiązującego do dostosowania się gminy do tych wymagań.
	Czy, mając na uwadze przepis art. 129 ust. 7 ustawy, w przypadku niezłożenia wniosku przez zarządzającego składowiskiem, organ może stwierdzić wygaśnięcie decyzji zatwierdzającej instrukcję prowadzenia składowiska z urzędu?	Nie. Bez złożenia wniosku i uzyskania decyzji o wygaśnięciu decyzji zatwierdzającej instrukcję prowadzenia składowiska odpadów, zarządzających składowiskiem nie uzyska zwrotu zabezpieczenia roszczeń (art. 131 ust. 3). Zgodnie z art. 135 ust. 4 wygasza się instrukcję jak się wydaje nową.
	art. 104-Czy wymieniony zakaz magazynowania odpadów na składowisku odpadów należy rozumieć wyłącznie jako zakaz magazynowania odpadów na kwaterze składowania?	Tak. Na terenie poza kwaterą/ami składowiska, mogą być prowadzone inne działania, o ile nie będzie to negatywnie wpływać na poprawne funkcjonowanie składowiska.
	Czy zarządzający składowiskiem odpadów wraz z wnioskiem o wyrażenie zgody na zamknięcie składowiska lub jego wydzielonej części jest zobowiązany do złożenia wniosku w sprawie zatwierdzenia instrukcji prowadzenia składowiska odpadów czy może wystąpić z takim wnioskiem w okresie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy o odpadach i działać na obecnie obowiązującej instrukcji eksploatacji składowiska?	Ze względu na fakt, że instrukcja prowadzenia składowiska obejmuje również fazę poeksploatacyjną – należy złożyć wniosek o zatwierdzenie nowej instrukcji prowadzenia składowiska. Wynika to również z art. 146 ust. 4.
	Czy istnieje możliwość zmiany decyzji zatwierdzającej instrukcję eksploatacji składowiska odpadów wydanej na podstawie ustawy o odpadach z dnia 27 kwietnia 2001 r.?	Nie. Należy odmówić zmiany decyzji. Zarządzający musi złożyć wniosek o nową instrukcję prowadzenia w ciągu dwóch lat od wejścia w życie ustawy – zgodnie z przepisem przejściowym art. 240 ust. 1.
	Zgodnie z art. 146 ust. 2 organem właściwym do wydania zgody na zamknięcie składowiska lub jego wydzielonej części (oprócz składowisk odpadów na terenach zamkniętych) jest marszałek województwa. Jak należy postąpić po przekazaniu przez starostów wszczętych i niezakończonych spraw. Czy należy takie sprawy umorzyć czy wezwać do aktualizacji wniosków? Czy łącznie z takim wnioskiem, zarządzający składowiskiem zobowiązany jest do złożenia wniosku o zatwierdzenie instrukcji prowadzenia składowiska?	Sprawy należy umorzyć, gdyż podstawa prawna przestała obowiązywać. Zarządzający składowiskiem odpadów powinien złożyć wniosek o zamknięcie składowiska oraz wniosek o zatwierdzenie nowej instrukcji prowadzenia składowiska.
	Czy zarządzający składowiskiem, który otrzymał decyzję wyrażającą zgodę na zamknięcie składowisk na podstawie ustawy o odpadach z dnia 27 kwietnia 2001 r., jest zobowiązany do uzyskania decyzji zatwierdzającej instrukcję prowadzenia składowiska?	Nie. Składowisko to uważa się za zamknięte.
	Czy zarządzający składowiskiem odpadów, po uzyskaniu decyzji	W takiej sytuacji (decyzja o zamknięciu wydana przed dniem wejścia w życie

wyrażającej zgodę na zamknięcie składowiska, w przypadku wykorzystywania odpadów do prac związanych z zamknięciem i rekultywacją jest zobowiązany do uzyskania decyzji zezwalającej na przetwarzanie odpadów? Zgodnie z art. 129 ust. 4. pkt 7 instrukcja prowadzenia składowiska odpadów zawiera informacje dotyczącą rodzajów odpadów, które mogą zostać użyte na tym składowisku odpadów, zamiast innych materiałów w fazie eksploatacyjnej i poeksploatacyjnej. Który organ jest właściwy do wydania ewentualnego zezwolenia na przetwarzania odpadów, w przypadku, gdy decyzję wyrażającą zgodę na zamknięcie składowiska wydał starosta?	ustawy) zarządzający obowiązany jest do uzyskania zezwolenia na przetwarzanie odpadów (odzysk na składowisku). Organ właściwy wyznacza się na podstawie art. 41 ust. 3 ustawy o odpadach.
Czy w świetle zapisów art.123, gdzie faza eksploatacyjna kończy się z dniem zakończenia rekultywacji składowiska, obecnie zamknięte składowiska, które nie zakończą w ciągu dwóch lat rekultywacji, zobowiązane są do sporządzania instrukcji prowadzenia składowiska?	Jeżeli składowiska odpadów przed dniem wejścia w życie uzyskały decyzje o zgodzie na zamknięcie składowiska, nie są obowiązane do uzyskania instrukcji prowadzenia składowiska odpadów.
Zgodnie z art. 143 wydobywanie odpadów prowadzone jest zgodnie z zatwierdzoną instrukcją prowadzenia składowiska, którą wydaje się zarządzającemu składowiskiem. W sytuacji, gdy wydobywanie odpadów prowadzone jest przez innego wytwórcę (posiadającego tytuł prawny), który jednocześnie nie jest zarządzającym, należy wydać drugą instrukcję prowadzenia składowiska, czy też decyzję na ich wydobywanie? Czy w ogóle sytuacja ta w świetle nowej ustawy jest dopuszczalna?	W sytuacji, gdy podmiot działa na podstawie pozwolenia na wytwarzanie – może dalej prowadzić swoją działalność do czasu obowiązywania tego pozwolenia. Na podstawie art. 242 ust. 3 podmiot ten obowiązany jest złożyć wniosek o zmianę tego pozwolenia w terminie dwóch lat od wejścia w życie ustawy – w celu dostosowania tego pozwolenia do przepisów ustawy. Decyzja zatwierdzająca instrukcję prowadzenia jest wydawana na wniosek zarządzającego składowiskiem – inny podmiot nie może jej uzyskać (art. 135).
Na jakiej podstawie, w świetle jakich wytycznych, marszałek województwa może określić odrębny zakres monitoringu składowiska odpadów?(art. 133);	Jeżeli z przeglądu ekologicznego lub dokumentacji hydrogeologicznej wynika brak możliwości monitorowania wód powierzchniowych, podziemnych lub gazu składowiskowego.
Czy dopuszczalna jest zmiana zatwierdzonej instrukcji prowadzenia składowiska w zakresie rodzaju i ilości unieszkodliwianych odpadów, które nie zostały uwzględnione w pozwoleniu na budowę? (art. 127), a w trakcie eksploatacji mogą ulec zmianie;	Tak, na podstawie art. 135 ust. 3 w takiej sytuacji wydaje się nową instrukcję prowadzenia składowiska.
Co należy wpisać w instrukcję zgodnie z wymaganiami art. 129 ust. 4 pkt 7 tj. rodzaje odpadów, które mogą zostać użyte na tym składowisku, zamiast innych materiałów, w fazie eksploatacyjnej i poeksploatacyjnej, oraz sposób ich użycia (czy to odpady przeznaczone do rekultywacji)?	Rodzaje odpadów które mogą zostać użyte na składowisku oraz sposób ich użycia obecnie określone są m.in. w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 marca 2003 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących lokalizacji, budowy, eksploatacji i zamknięcia, jakim powinny odpowiadać poszczególne typy składowiska odpadów (rozporządzenie zachowane w mocy do czasu

		wydania nowego). Dotyczy to odpadów wykorzystywanych np. na warstwy izolacyjne i do prowadzenia prac rekultywacyjnych.
	Jak należy rozumieć zapisy art. 136 ustawy, w tym pojęcie „gminnego składowiska odpadów” w świetle obowiązujących przepisów ustawy 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości porządku w gminach (Dz.U.2012, poz.391);	Zarządzającym składowiskiem nie może być gminna jednostka organizacyjna będąca jednostką sektora finansów publicznych. Jest to powiązane z faktem braku możliwości realizacji obowiązków związanych z utworzeniem, a w szczególności kumulacją środków na funduszu rekultywacyjnym przez jednostkę sektora finansów publicznych. W przypadku, gdy składowisko będzie tworzone przez jednostkę sektora finansów publicznych, do uzyskania decyzji administracyjnych, budowy, eksploatacji, zamknięcia i rekultywacji takiego obiektu konieczne będzie powołanie jednostki (podmiotu) nie należącej do sektora finansów publicznych (np. spółki handlowej).
	W myśl art. 240 ust. 1 nowej ustawy o odpadach zarządzający istniejącym przed dniem wejścia w życie ww. ustawy składowiskiem odpadów jest obowiązany złożyć wniosek o wydanie decyzji zatwierdzającej instrukcję prowadzenia składowiska odpadów, w terminie dwóch lat od dnia wejścia w życie nowej ustawy o odpadach. Zgodnie z nową ustawą o odpadach instrukcja prowadzenia składowiska odpadów obejmuje fazę eksploatacyjną oraz fazę poeksploatacyjną, przy czym faza eksploatacyjna obejmuje okres od dnia uzyskania pierwszej ostatecznej decyzji zatwierdzającej instrukcję prowadzenia składowiska odpadów do dnia zakończenia rekultywacji składowiska odpadów, a faza poeksploatacyjna – okres 30 lat liczony od dnia zakończenia rekultywacji składowiska odpadów. Dzień zakończenia rekultywacji składowiska odpadów jest równocześnie dniem zamknięcia tego składowiska. W związku z powyższym, proszę o wyjaśnienie czy zapisy art. 240 ust. 1 nowej ustawy o odpadach odnoszą się również do zarządzającego składowiskiem odpadów: a) w trakcie rekultywacji (zgodnie z nową ustawą o odpadach jest to faza eksploatacyjna), b) przed upływem okresu 30 lat liczonego od dnia zakończenia rekultywacji (zgodnie z nową ustawą o odpadach jest to faza poeksploatacyjna).	Wymienione przykłady dotyczą składowisk odpadów już zamkniętych przed wejściem w życie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, zatem przepis art. 240 ust. 1 w tych przypadkach nie ma zastosowania.
	Zgodnie z art. 135 ust. 3 nowej ustawy o odpadach zmiany na składowisku odpadów, o których mowa w art. 129 ust. 4 pkt 2-7, 9-	Konieczne do zatwierdzenia zmiany w prowadzeniu składowiska opadów wykraczające poza przepisy wymienione w art. 135 ust. 3 powinny zostać

11 i 17, wymagają wydania decyzji zatwierdzającej nową instrukcję prowadzenia składowiska odpadów. Natomiast zgodnie z art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być w każdym czasie za zgodą strony uchylona lub zmieniona przez organ administracji publicznej, który ją wydał, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony. W związku z powyższym, czy w sytuacji gdy nastąpią zmiany na składowisku inne niż wymienione w art. 135 ust. 3 nowej ustawy o odpadach, wymagana jest zmiana decyzji zatwierdzającej instrukcję prowadzenia składowiska, bez konieczności sporządzania nowej instrukcji? Czy należy przez to rozumieć zmianę decyzji zatwierdzającej instrukcję prowadzenia składowiska odpadów i zatwierdzenie aneksu do tej instrukcji, obejmującego zmiany inne niż wymienione w art. 129 ust. 4 pkt 2-7, 9-11 i 17 nowej ustawy o odpadach?	określone w decyzji zmieniającej decyzję zatwierdzającą instrukcję prowadzenia składowiska odpadów.
Zgodnie z art. 242 ust. 2 nowej ustawy o odpadach pozwolenie na wytwarzanie odpadów w zakresie wydobywania odpadów z zamkniętego składowiska wydane na podstawie art. 54a dotychczasowej ustawy o odpadach, zachowuje ważność na czas, na jaki zostało wydane. A zatem, powyższy przepis dotyczy tych składowisk, które już zostały zrekultywowane? Czy oznacza to również, że zarządzający składowiskiem, który uzyskał już decyzję wyrażającą zgodę na zamknięcie, a jeszcze nie zakończył rekultywacji, w związku z art. 240 ust. 1 nowej ustawy o odpadach, w ciągu dwóch lat powinien uzyskać decyzję zatwierdzającą instrukcję prowadzenia składowiska, obejmującą wydobywanie odpadów, a pozwolenie na wytwarzanie w zakresie wydobywania wygasa z dniem uzyskania decyzji zatwierdzającej instrukcję prowadzenia składowiska odpadów?	Pozwolenie na wytwarzanie odpadów w zakresie wydobywania odpadów ze składowiska, o którym mowa w art. 242 ust. 2 ustawy o odpadach dotyczy m.in. składowisk zamkniętych. Zgodnie z art. 242 ust. 3 podmiot taki powinien wystąpić o zmianę pozwolenia na wytwarzanie odpadów w celu dostosowania go do przepisów ustawy.
Zgodnie z art. 144 ust. 1 pkt 1 nowej ustawy o odpadach wydobywanie odpadów z zamkniętego składowiska odpadów nieposiadającego instrukcji prowadzenia składowiska odpadów, wymaga uzyskania zgody na wydobywanie odpadów. A zatem które składowiska nie muszą	Dotyczy to składowisk zamkniętych przed wejściem w życie nowej ustawy o odpadach (nie posiadały one decyzji zatwierdzającej instrukcje prowadzenia składowiska).

	posiadać instrukcji? Czy chodzi tu o składowiska będące obecnie w fazie poeksploatacyjnej, w rozumieniu art. 123 ust. 1 pkt 3 nowej ustawy o odpadach, czy składowiska będące po tej fazie.	
	Na jakiej podstawie organ może odmówić wydania zgody na wydobywanie odpadów oraz odmówić wyrażenia zgody na zamknięcie składowiska odpadów, jeśli nowa ustawa o odpadach nie reguluje tej kwestii.	Na podstawie Kpa jeżeli decyzja byłaby sprzeczna z przepisami prawa.
	Czy określony w art. 104 ust 2 ustawy zakaz zbierania i przetwarzania odpadów na składowisku odpadów dotyczy terenu całego składowiska czy tylko odnosi się do kwater składowania odpadów?	Zakaz nie dotyczy terenu wokół składowiska (kwater).
	Czy dla składowisk zamykanych z urzędu, które nie posiadają zatwierdzonej decyzją instrukcji prowadzenia składowiska a jedynie wydaną na podstawie przepisów dotychczasowych decyzję zatwierdzającą instrukcję eksploatacji składowiska konieczne jest wydawanie z urzędu, zgodnie z art. 148 ust 4 ustawy, nowej decyzji zatwierdzającej instrukcję prowadzenia składowiska?	Przy wydawaniu decyzji o zamknięciu składowiska odpadów w trybie art. 148 należy wydać decyzję zatwierdzającą nową instrukcję prowadzenia składowiska odpadów – zgodnie z art. 148 ust. 4.
	Czy w przypadku wystąpienia zarządzającego składowiskiem z wnioskiem o zmianę decyzji na zamknięcie składowiska (dotyczy składowiska już zamkniętego) winien on także złożyć wniosek o zatwierdzenie instrukcji prowadzenia składowiska w fazie poeksploatacyjnej (analogicznie do art.146 ust. 4 ustawy). Co Organ może zrobić w przypadku niezłożenia wniosku o zatwierdzenie instrukcji?	Brak podstawy prawnej do dokonania zmiany w decyzji na zamknięcie składowiska odpadów.
	Czy w świetle art. 128 zarządzający składowiskiem najpierw powinien uzyskać pozwolenie zintegrowane a dopiero po jego uzyskaniu pozwolenie na użytkowanie? Czy organ wydający pozwolenie na użytkowanie powinien odmówić wydania tego pozwolenia, jeżeli obiekt nie posiada pozwolenia zintegrowanego?	Tak.
	Art 125 – czy zabezpieczenie roszczeń zabezpiecza również fazę poeksploatacyjną składowiska?	Tak. Wynika to z przepisu art. 129 ust. 7 i art. 131 ust. 3 ustawy o odpadach.
	Czy można zmienić inne decyzje wydane w oparciu o przepisy ustawy z 27 kwietnia 2001 r. o odpadach co do których ustawodawca nie przyjął w n.u.o. regulacji by te decyzje stały się decyzjami w rozumieniu n.u.o., np. decyzje na zamknięcie składowiska?	Nie.

